

Quyển. XXXIII - Quyển. XXXIV
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đắc Phật đắc Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dâng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dâng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dâng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào tinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiển yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỷ Nguyên Di Lạc hiển yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đức năng với bậc trên hiếu để chu toàn, đức nhân với bậc nhân lễ kính để tao nhã, đức nhân với bậc hiền khuôn mẫu an nhiên, đức nhân với hậu nhân mực thước an y, đức nhân với hiền hầu nhân nghĩa bình quân, đức nhân với nhân với nhân loại bình đẳng pháp giới, đức nhân với

gia thê nhân quyền quý thuận, đức nhân với bằng hữu tương tế giao tình, đức nhân với lòng Trời hiếu kính hoà minh, đức nhân với Thần Tiên quý kính an đạo, đức nhân với bản thân chánh tin bớt sát, đức nhân với vợ con chánh tình an hòa. Chỉ có lòng trọng thần kính Trời nhân ái hoà hảo thì nhân trị thái bình hữu thủy toàn chung.

Nước có bậc đức nhân lòng người nhân hiếu thuận, nhà có bậc đức nhân sanh con thảo cháu hiền, quốc có bậc trung lương sanh tài nhân hiếu kính, gia có bậc hiền thần sanh trí độ tài nhân.

Thương có bậc tế thể sanh giàu sang cường phú, tài có bậc sách lược sanh trí dũng song toàn, trí có bậc minh đạo sanh tài chánh quản trị, danh y có bậc trọng thần sanh trí độ hành nhơn. Ấy mới gọi đạo lý trung lương, Quốc Gia có bậc thần dân hiếu kính để giúp đời thành chánh quả.

Kính nhờ lễ thông lý đạt tình, thảo nhờ hiền thông tình thuận giáo, hiền nhờ hiếu thông cảm hoà thân, ái nhờ trọng thông tâm cảm lý, yêu nhờ quý thông suốt nội tâm, thuận nhờ hoà thông tri sự vật, giáo nhờ khuyên thông trị giàu

nhà, quý nhờ kính thông thị văn minh. Chỉ có đại hơn quyền thì sự đắc nhân bình đẳng, học tiếp ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sắp thành trong đất Nam Bang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Lễ chi giáo dân luật cho tâm đức huyền cơ hậu lễ, lễ chi giao cho văn minh sanh thanh phát, lễ chi dùng cho minh đạo đại hoà hơn, lễ chi dùng cho thông linh đại quốc trí, lễ chi dùng cho hậu sanh khai hiếu kính, lễ chi dùng cho hậu thế thái bình phong.

Nước nhờ lễ kính thiên thể hoà nhu, gia nhờ lễ kính tâm lý hiếu thảo, quốc nhờ lễ Trời thiên ân ban khí lành, nhà nhờ lễ Tổ Tông Cứu Thiên ban huyền tước giàu mạnh.

Lòng đủ lễ dâng hiến khiêu sáng văn minh, trí đủ lễ văn nhân giáo khoa minh trị, quân đủ lễ văn học định trí muôn nhà, thần đủ lễ khiêm ái

lân bang bình trị, nhân đủ lễ thành tín trí độ ban giao, tình đủ lễ thông kinh làm sang trọng quốc pháp, nghĩa đủ lễ coi trọng sự đào tạo tài nhân, trung đủ lễ vì đại trung minh tâm hiếu thuận. Có phải lễ kính là sự sanh trí tuệ để mình thông thái từ bi.

Nước sanh trí tuệ, bậc đại bi thần dân mới có thái bình thanh trị an khang, kinh lễ theo thể chế Thiên Đạo quờn nguyên, hậu lễ theo thể nhân quyền hậu địa bình đẳng, nhân lễ theo quy củ bảo quốc thuần dương, dân lễ theo sự kinh bang bảo quân trọng kính.

Quốc là đạo bậc nhân trị lễ kính để hiếu thuận, quân là chủ bậc thanh tâm lễ kính để hiếu trung, gia là nhà lớn bậc tài hoa lễ kính để hiếu nghĩa, thần là vô vi lớn bậc đại trị lễ kính để hiếu hoà, dân là lòng nhân lớn bậc chi dân lễ kính để hiếu hạnh, quân là thần hiếu để đem mạch nước thái bình. Như con hiếu dân hiền Quốc Gia có nhiều trọng thần thì Quốc Gia đạt đại hiếu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đại trí đủ lễ tâm đức năng tự nhiên khai hoá,
đại tri đủ lễ lòng chí thánh tự nhiên trở hoa, đại
trung đủ lễ trí thánh nhơn tự nhiên tỏ ngộ, đại
dũng đủ lễ tánh hiền ái tự nhiên trở huyền cơ,
đại nghĩa đủ lễ lòng chí nhân tự nhiên mở cửa
Chi Môn.

Đại hiếu thuận đủ lễ trí tuệ sáng tự nhiên
minh thị chơn kinh, đại thành lòng đủ lễ sách
lược lớn tự nhiên minh thiên đạo, đại chu toàn
đủ lễ văn hiến lớn tự nhiên văn minh Quốc Gia.

đại nhân trọng đủ lễ kinh thương lớn tự
nhiên giàu mạnh nước, đại nhân quyền đủ lễ tài
nhân lớn tự nhiên quy y Tam Bảo, đại thiên hạ
là Thầy dạy đại hiếu lễ để thành nhân thành Phật
Kỳ Ba.

Quân an chánh tâm vì lễ làm giàu mạnh
quốc dân, dân an chánh nhân vì hiếu lễ làm giàu
mạnh nghĩa vụ, thần an chánh điền thổ vì lễ
trọng làm giàu mạnh công nghĩa, quan an chánh

vị vô tranh vì lễ khinh làm giàu mạnh công lý, phụ tử an chánh đạo gia trung vì lễ trọng làm giàu mạnh công tâm.

Quân thần an chánh nhân vì lễ chi dân làm giàu mạnh trí tuệ, Phụ Mẫu an chánh kinh vì lễ dâng hiến làm giàu mạnh gia nhân, thần dân an chánh niệm vì lễ nhơn hoà làm giàu mạnh quốc pháp, thần tâm an chánh hành vì lễ nghiêng mình làm giàu mạnh kinh bang, thần nhân an chánh tư duy vì lễ khiêm mình làm giàu mạnh sách lược, quý nhơn an chánh tinh tấn vì lễ khiêm ái làm giàu mạnh hoà nhu.

Có phải biết lễ trọng sanh lộ trong lòng nhân chính mở mang, có phải biết lễ kính thiên cơ thời cuộc trong lòng Trời thiên lý toàn chung, có phải lễ kinh thiên nhân thời kỳ trong lòng quốc mạch mở đại trị, có phải lễ Trời thiên tâm thời cuộc trong lòng người phát sanh đại lợi, có phải lễ gia hoà con thảo thời thế trong lòng nước phát sanh kỳ nhân. Chỉ có nhân sĩ quý và kỳ nhân đem thái bình cho quốc dân, sống minh lễ trong đại trị an nhơn thanh pháp.

Bậc đại trí tuệ lập lễ đạo tức quy bốn hoàn nguyên, bậc đại tri thức lập lễ nhơn tức quy y phục bốn, bậc đại tùy thời lập lễ hạnh tức quy y chánh tự Chơn Kinh. Tiên học lễ hậu học văn chương làm cho Quốc Gia trở thành những bậc đại tài và có đủ lễ kính.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nhân chi quý lễ kính làm cứu cánh cho sự tao nhã, tâm chi sơ lễ kính làm cứu cánh cho sự tao nhơn, quân chi quý lễ trọng làm cứu cánh cho sự tao phùng, dân chi quý lễ quân thần làm cứu cánh cho tinh thông kiến quốc.

Đạo chi quý lễ Hoàng Thiên làm cứu cánh cho dân quốc thái bình, đức nhân chi quý lễ hậu vũ làm cứu cánh cho thần tâm phát huệ, trọng phụ chi quý lễ Thiên Địa làm cứu cánh cho hưng thịnh chu kỳ.

Có phải lễ là thanh quy để bậc thượng nhân cao sang trong quý, có phải lễ là tri kỷ để bậc thượng nhân an trị sự minh tâm, có phải lễ là hiến ái để bậc thượng nhân minh trị thiên hạ, có phải lễ là hiến dâng để bậc thượng nhân trở minh đức tài hoa.

Người sống đủ lễ làm giàu được người cao quý phò trợ, nghèo được người nhân ái nâng đỡ, sang được người khiêm đạo kính trọng, hèn được người nhân ái đào tạo, cao được sĩ phu khiêm ái kính nhường.

Thành được người khiêm đức lưu danh nhân trong bốn biển, hoà được người minh đạo chỉ mạch lý huyền cơ, hiền được tài thần khiêm nhơn hàm thụ sự đức thuận, hiếu được lòng nhân được thần dân trăm họ kính nhường, hạnh được lòng Trời bao dung khiêm trung trong mọi sự tự giáo. Có phải lễ trọng làm cho sự chi dân giàu mạnh thái bình.

Hữu lễ làm lòng nhân chính chí công, vì đại nghĩa biết hàm học đức lớn vô tư để bảo đức. Lễ làm nhơn trị chí linh vì đại nghĩa biết bỏ lòng

riêng, hàm học nhơn lớn vô tư để bảo nhơn vì giữ lễ.

Lễ làm sanh lộ tâm kinh, vì đại nghĩa biết bỏ tư thù riêng hàm học đạo lớn vô tranh để bảo danh trung nghĩa tiết độ sứ của Quốc Gia mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Lễ là sách lược chí nhân, vì đại nghĩa biết bỏ vị kỷ nhỏ hàm học sự hiền ái lớn vô danh để bảo đạo. Nước mở lễ trọng thì quốc mạch phát sanh khí cho Vạn Pháp Triều Nguyên. Sự triều nguyên làm cho Quốc Gia có đủ nhân tài hiền tướng.

Gia mở lễ trọng thì Quốc Gia phát giàu sang phú quý cho vạn dân triều nguyên. Sự triều nguyên làm cho Quốc Gia có đủ hiền nhân và lương tướng.

Dân mở lễ trọng phát thanh trị đại văn minh cho vạn chí sĩ triều nguyên. Sự triều nguyên của

lễ làm cho đại sách lược có đủ thiên tài nhơn tướng.

Gia gia mở lễ trọng phát đại Tân Dân Minh Đức cho vạn học sĩ triều nguyên. Sự triều nguyên làm mạnh luật chi dân, bảo đạo có đủ trung lương thần tướng.

Quân thần mở lễ trọng phát thiên hạ thái bình cho vạn tu chánh tâm triều nguyên. Sự triều nguyên làm cho công lý và hiền pháp quang minh, thật đức trọng có đủ trọng phụ cố vấn hiền an cho thiên hạ bình trị.

Đạo trị quốc mở lễ trọng; thiên hạ đi đến Đại Hoàng Kim cho vạn dân minh đạo triều nguyên, sự triều nguyên làm cho thiên địa nhân hiệp nhứt trong đại bình đẳng cho Quốc Gia thành hậu thế Niết Bàn.

Đạo chi dân mở lễ trọng phát khí hạo trường sanh cho vạn Phật triều nguyên, sự triều nguyên làm cho phong vũ đối ngũ hành.

Vào Tiên Thiên khí hoá trường sanh, cho thiên hạ bảo chánh hành nhơn thì Thượng Đế cho sự trường sanh bất tử.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Già không đáng buồn, buồn là trước khi già không được tao ngộ bậc chi dân mình đức, hàm thụ sự chi quý công tâm cho mình đại đức để đi đầu thai thành bậc có đức trong kiếp tới.

Chết không đáng lo, lo là trước khi chết chưa hàm học đủ lòng chí nhân để hiến an cho dân quốc và đầu thai đầu thai vào xứ Phật để tiếp tục tu hành.

Khô không đáng trách, chỉ trách mình vào các nước văn minh bỏ dờ lòng hiếu trung, đi vào sự hưởng thụ yếu chánh nghĩa làm mất cơ nguyên học đạo để đi Phật.

Khó không đáng than phiền, chỉ than phiền cho nhân trị của mình yếu lòng vĩ nhân sách lược, khi gặp khó khăn lại phụng sự cho lương tâm biến thái, làm bậc trị quốc không biết đường đi, chính mình cũng là một phần người có tội.

Khổ hạnh không đáng phiền não, chỉ sợ mình chết uổng trong phiền não, làm mất cơ duyên của phiền não là Thầy để sanh tâm linh là trí tuệ trong Đạo Diệu Hữu để đi vào đại lý của Hư Vô.

Sỉ nhục không đáng chê, chỉ chê mình gặp sỉ nhục không đủ kiên nhẫn để hiến ái, không đủ kiên nhẫn để bảo trung, vì sơ thất chữ nhẫn mà làm mất đi cơ hội để thành nhơn cho mình luyện nhẫn để đắc đạo.

Nguyên rủa của kẻ thù đối phương không đáng chết, chỉ sợ mình đi chết ngu với loài nhơn vô giá trị, làm cho sự quyền sinh không đúng chỗ ích quốc lợi dân, làm hại sự có tiềm năng không sanh được đại trí tuệ và làm lợi cho kẻ thù, vì nước ta mất hiền tướng.

Chà đạp của sĩ phu không đáng để ý, chỉ sợ mình làm tổn thương đến nhân quyền của dân tộc mình rồi thiếu đạo công minh.

Người biết cải sửa và sống thật trong nghịch cảnh là Thầy, chỉ có nghịch cảnh mới giúp lương tri của ta trưởng thành trong trí tuệ để phụng sự lại Đạo Lớn của Quốc Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Thiên hạ dục loạn không đáng chê, chỉ chê mình vào trong dục loạn không sanh được tiềm năng và đại trí tuệ, để mực thước lớn giác ngộ đưa mình thành thiên tài phù trợ chi dân.

Thiên hạ đa loạn không đáng hồ nghi, chỉ chê mình quá xử sự hồ đồ, lại quên thiên hạ là Thầy dạy ta đại tha và đại hiến ái.

Thiên hạ đại chiến loạn không đáng để băng hoại lòng chí nhân. Bậc có lòng nhân trị tu chính thân mình để đón nhận một thời kỳ Hoàng Kim của Trời cho phục nghiệp, chỉ sợ mình sơ thất không đủ lòng chí nhân làm uổng đi một kiếp làm người chờ đợi thiên cơ, mà lại bị thiên cơ giết mình trong loạn tưởng thờ lộn mình thần.

Trí tuy biết mình giáo nhân mình trong loạn thời kỳ, nhờ loạn thời kỳ mới an ý nhân mình, mình đức nhân để phù trợ lại bậc công đức.

Bậc cách vật biết tu chính nhân mình trong loạn thế, nhờ loạn thế mình có tự đức để thắng lòng, nhờ thắng lòng mà cao hơn thông huệ.

Bậc tu thân biết tu chính tâm mình trong loạn thế, nhờ loạn thế mình luyện sự trái ngang để phát sanh tâm đại trí tuệ để hoà mình với Đức Phật hành đạo.

Bậc tề gia biết tu chính gia hơn của mình trong loạn thời kỳ, nhờ loạn thế mà mình khai thị được mực thước lòng nhân hay bất nhân để mình tu chính đức, chính mình là người hiểu mình nhiều nhất.

Bậc đại trị quốc biết tu chính Quốc Gia của mình trong loạn thế, nhờ loạn thế mới thấy đạo chi quân và đạo chi dân của mình có đủ nhân quyền bình đẳng hay chưa, hay là cần sự cố vấn di ngôn của hàng đấng đạo, hay cần hiền thần phù trợ thiên cơ cho an đại thế của chính mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đem thái bình cho thiên hạ phải tu chính Tâm Kinh trong loạn thế để nhận ra sự công viên quả mãn trong thiên đạo thần kinh, làm cho quốc trị nhà an, quốc dân giàu mạnh. Đó là sự tròn công quả để siêu giác quan vào cõi Niết Bàn.

Thiên sanh nhân tài người thụ bả²m lộc thọ của Trời, địa sanh nhơn hoà người thụ bả²m thiên ban triều cống, nhân sanh nhân kiệt, người thụ bả²m thái bình phong.

Trời di nhơn để bậc hành nhơn minh đạo cao quý, Phật di chánh pháp để bậc đắc đạo minh tâm, Tiên di lễ trọng để bậc thông minh chi giáo, Thánh di kinh điển để bậc thông huệ xuất văn chương, Thần di ngôn chánh để bậc minh trung bảo quốc, nhơn di huấn để bậc minh trị an dân.

Lập thiên hạ là Thầy ta thì ta tầm được bậc Thầy ta trong minh trị thiên hạ kỳ tài, lập thiên

hạ là nhà lớn của ta thì ta tầm được bậc tề gia tề thể thì nhà lớn của ta được cao quý tề gia, lập thiên hạ là Cha Mẹ lớn của ta thì tầm được bậc trọng phụ và hàng ái quốc hành nhưn khiêm ái ra an bang cường phú cho thiên hạ lành mạnh an khương.

Lập thiên địa lớn là Phụ Mẫu của ta thì tầm được bậc chí nhân, ra bảo an và mở mang sách lược minh độ. Cho thiên hạ thờ Trời thì trời mới ban xuống đúng thiên thời cho ta nuôi dân hành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc đại tu chính lớn phải bớt dần việc nhỏ để lại di nhưn cho người kế mình tường, bậc đại tu thân lớn phải bớt dần tư kỷ nhỏ để mực thước di ngôn cho người kế tiếp mình huệ, bậc đại tu tâm lớn phải bớt ác niệm tư tình nhỏ để di đức cho người kế tường vân, bậc đại tu

chính quốc dân lớn phải quên thân mình nhỏ để đi đạo cho người kế đại trung.

Bậc tu thiên định lớn phải biết bớt dần sự phiền não nhỏ để di chánh giác cho người kế đắc đạo, bậc tu bồ đại nghĩa vụ lớn phải biết bớt dần sự có mình nhỏ. Nên để mình không lòng cho người kế tròn đầy công đức của tân gia.

Bậc tu đại trí tuệ lớn phải biết bớt dần sự thông minh nhỏ của chính mình để không tâm cho người kế tròn đầy công viên quả mãn.

Bậc đại tu đạo giáo đại ngộ lớn phải biết bớt dần sự thiện ác chánh tà của mình nhỏ để cái thường đức không người không mình, để siêu hoá người và mình vào Hư Không để phát minh kính đài trong vạn hữu, tức là đắc sự không người, không ta mới thật toàn chơn tròn đầy trong công quả, tức có động tim làm cho nhỏ lại, làm cho không lại để hoá hải cái thường tâm mà tìm lại cái phi thường tâm, tức tâm ta là Phật trái tim Linh Khứu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đạo mình trung và cái đạo ngu trung: Bậc mình trung gần hiền xa nịnh, tầm nhân tài về xiển dương cái công chánh lớn của Quốc Gia, giúp sức của mình không đủ lực tầm bậc đại đức ra phù trợ cho công đạo quang minh, trước là mình học được Thánh Nhơn, sau thì lòng nịnh hiền Thánh lại nước và nhà cho dân an chi đạo của Quốc Gia.

Bậc ngu trung hiềm khích người giỏi hơn mình để mình gần Thiên Tử, hàm tiếu hiền thần để thị thực công cán của mình, tức dùng sự công cao để lấn tài nhân và lấn Chúa.

Bậc hiền từ đó lánh xa, bậc tài ba thấy người bậc ác thì trốn sạch, mình là nội giặc giết xã tắc Quốc Gia, tuy được cái ta ngã mạng mà mất đi cái ta của thiên hạ gia giáo tề gia.

Bậc mình trung; việc mình làm không được bức lắm thì dưng kế sách để cầu hiền tài trong nước và ngoài nước về phò trợ, đạo mình chưa có đủ đức trọng lắm thì mình đi cầu bậc Chơn

Sư có đức năng để phù chính Thiên Đạo của Trời của quốc gia.

Biết để cái nhân mình xuống, nâng nhân tài di chính đó đi lên, sự hiến ái của lòng mình để đại thành công trong xã tắc.

Bậc ngu trung sợ mình cầu tài nhân thì tài nhân về giỏi quá Thiên Tử không dùng mình, sợ đề cao tài hoa người kia sẽ chiếm vị trí tài hoa trong đất nước. Nên mới sanh ra cái tâm lưỡng toàn nghi kỵ làm nội loạn bên bậc chí công.

Minh trung vì quốc sách tầm luật để an bang, nhờ lương đồng xây nền công tâm cho đại chính, nhờ hiền thần xả kỷ để hiến ái cho mạch nước toàn chung, quên cái nhân trong sự đại tri, ấy là người đại trí để toàn chung cho đại thế. Còn bậc hiền tài mà thấy người dâng lòng như vậy mà phụ người thì người ấy đâu phải là bậc hiền tài.

Ngu trung lo bản thân quên sự chánh thần, vui với nịnh gian xa hàng trung chánh đức, nghe việc không thiết thực phán đoán lầm sai, làm hiền nhân lánh xa và trốn sạch. Hỏi lại bậc công hầu rồi tự hỏi sự ngu trung, được cái hôm nay

mà mất cái hôm mai của đại trị, được cái ta mà mất sự thiên hạ của gia ta, ai là người cộng lạc cộng tác sự tề gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc ngu trung nhìn hiền thần thì nghi kỵ, làm bậc thiện tri thức thiện càng xa lìa, soi bói tà thần làm nhục trí lực đại bang, hàm tiểu chánh nhân làm thị phi bất cập, phóng đảng cho hạ nhân phi ngôn bất cầu thắng, ganh tỵ bậc trọng thần trọng đức sợ họ không đồng tình, ghét những bậc tài hoa hơn mình dùng ác ngôn để trảm đức.

Khi thi anh tài sợ họ chiếm đất giành dân, chỉ thích người hay sợ mình bị ta chê bai đức, xua đuổi trung lương, sợ họ lấn giành công trước Thiên Tử lúc có mình, ghét xua nịnh mình thần để thọ bầm sự tư kỷ, giúp kẻ gian được tài

lợi quên đạo lớn quốc gia. Có phải bậc ngu trung là giặc hay là thần trong đại chánh sự.

Bậc minh trung; nâng người lên cho cường sức quốc gia, nhần người trên cho trọng thần về đại chính, quên có công mình trong cho trị lý đại hoà, an mình trong cho đại lợi thương chính, yêu người có tài cho sĩ quý gia công, quý người tài nhơn phò Vua bình trị theo di chánh, dâng tài nhân làm lương tướng tôi thần, an mình trong thượng phong bổng lộc không đòi bổng lộc.

Vậy hỏi bậc Thiên Tử minh đạo có cao quý bậc minh trung, xả kỷ cho đại trị cao sang để an định nước nhà. Nên Vua dùng tài minh trung để đại thương tế thế, thần dùng trí minh trung an trụ thần dân, Vua dùng đức minh trung vào đại quảng trị, thần dùng đạo minh trung mục thước công thành.

Vua dùng bậc minh trung để ban chánh kiến, thần dùng tài nhân chung đỉnh lập đại gia, Vua dùng độ lượng minh trung thực thi kế sách, thần yêu quý trung lương kiến trúc sơn hà, Vua cao quý minh trung để an bang chánh đức, thần phò sự minh trung để mục thước đại hoà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc mình trung phải hàm thụ cái đại trí tri, thấy người giàu hơn mình lại mừng để hòa nhu cho Quốc Gia có thêm nguồn kinh tế thế, thấy người sang hơn mình lại quý để trang nhã cho văn hoá cao minh tương tế tương hoà, thấy tài hoa hơn mình lại trọng kính để hiển dương học hỏi, dăng công chính lớn đại hoà nhu ái thuận tình gia.

Biết người đức nhân hơn mình lại quý trọng đem mực thước đạo đức cho yên quốc lợi nhà, hiểu người nhân chánh hiểu đạo cho lòng mình lễ kính, đem sự thành tín lớn chi dân an đạo. Đó là bậc quên mình, để quên mình trong đạo công chính trị quốc, mình trung là làm cho thành trị kỳ quý, đó là người phò trợ Thiên Tử để an dân.

Tu cái nhân của thiện trung tri thức làm được, quý cái hành nhơn chánh của nhơn đạo

làm tròn, cao cái tinh thần của vĩ nhân xả thân bảo quốc, trọng các công thần xả tư lợi vì kinh tế lớn Quốc Gia.

Kính tài nhân quên thân kiến trúc nền văn hiến, thương trung lương vì đại nghĩa vụ hạ mình, ái trọng phụ di ngôn cho văn minh điều đình, kính tài hoa lập thiện đức an chánh quốc dân.

Nghiêng mình với bậc thiên tài để Hoàng Kim thanh đức, khiêm nhân mình để Quần Tiên Xương Nghĩa chi nhân, ái bậc nhân trị để thiên hạ lớn quy về, hiến ái với Thánh Nhân để hiệp quần đại chí, dâng ái với hiền chánh vì hiếu nghĩa tận trung, nâng ái tha cho người sai đi vào đại mực thước, Đại Từ Đại Bi cho sự kinh bang tế thế giàu nhà, bảo vệ tư hữu cao minh cho kinh thương lành mạnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Phò trợ tài nhân cho học sĩ thi cử văn minh, khai hoá nhân quang cho dân vinh dự nhân quyền, đó là sự minh trung đạo, nên đạo chỉ thiên thiên di địa, địa di nhơn. Đại công do bậc minh trung thì người minh trung thành chánh quả để cứu cánh sách lược vì dân làm sáng rực sơn hà.

Bậc minh trung có đại tài biết hiệp quần cho tài nhân thành sách lược chi dân, dân có giàu sang Quốc Gia mới thêm được đại lực để tế thế.

Mỗi người dân được giàu là sức Quốc Gia được mạnh lên, bậc minh trung có đại trí biết hiệp quần cho nhân trị thành sách lược yêu dân. Dân có được bậc chí nhân hiệp tác thì văn hiến được minh trị vạn năm Thánh Đức thái bình.

Bậc minh trung có đại thần biết hiệp quần; Những bậc đại trí thức thành sách lược để kiến trúc phong thổ địa dư, thành nguồn đại lợi chính quốc gia dân tộc của mình được cao kính.

Bậc minh trung có đại tu di biết hiệp quần, bậc chơn tu vì đại công quả thành kế sách, thái bình để thanh trị vào đạo lớn chí nhân.

Bậc minh trung biết nghiêng mình vì nước trí độ vào chum, sự đại minh trung làm cho các lòng minh trung trong Tổ Quốc hợp vào thủy trí để thành đại trị của Quốc Gia.

Bậc minh trung biết khiêm ái cho các bậc đại trí trí độ vào chum, sự tu di của các bậc minh trung chứa thủy lớn thành thái bình phong an thiên hạ.

Bậc minh trung biết hiền ái cho các bậc đại từ ái dâng sách lược kinh thương để vào trong sự hành nhơn kia làm cho Quốc Gia có được sự giàu mạnh quảng trị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Hiền thần có khắp mọi nơi, chỉ nhờ vào đại nghĩa của bậc minh trung hiền ái, thì người ta cùng mình hiệp được nguồn trí hải để hưng thịnh quốc mạch chi dân.

Tài thần có khắp năm châu đã ăn học xong, chỉ nhờ vào lòng nhơn chánh của bậc minh trung hiển giáo thì hiệp được sức mạnh tài năng của năm châu trở về đại thế của ta tu chính công lý của quốc dân ta cao sáng mạnh giàu.

An chánh tài có khắp hoàn cầu, chỉ nhờ vào tâm chí nhơn của các bậc minh trung vì quốc, dân đại ái tinh tinh thần thì hiệp được các vị thần tài, hiệp được các nguồn chí nhơn vào thông phong thủy địa đạo xây dựng Quốc Gia.

Trung chánh thần có khắp mọi nơi, chỉ nhờ vào sự minh trung xả ái cầu hiền tài vào phù trợ quốc dân. Nhờ xả ái mà thiên hạ tu chính lòng nhơn.

Minh chánh tài có khắp cả hoàn vũ, chỉ nhờ vào sự minh trung xả lợi kỷ cầu thân hoá thù thành bạn, lập đại nghĩa vụ lớn quên thù nhà để đại thuận chánh lại đại đức và giàu mạnh thiên hạ của gia ta.

Bậc đại trí tri có khắp mọi nơi, chỉ nhờ vào sự minh trung khiêm nhơn vào trong các đồng lá ú, cầu hiền thì bậc tu chơn vì đại lễ hiển kinh thơ để đức năng cho quốc dân thanh trị, và

nguồn văn hoá được phục hưng nhờ Đức Phật viết kinh.

Đại nghĩa có các bậc minh trung hưng chánh quốc, đại nghĩa vì minh trung thường lắng nghe sự trung cầu dân ý đem lại sách lược bảo an, sự thấy nghe lớn làm quân dân đồng đứng lên để bảo đạo ái quốc.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đại minh trung biết lắng nghe sự trắc ẩn của lòng người và lòng dân mà mình đang cai trị, sự hiểu sâu đáp được lòng nhân chí, đem công đạo vào lòng nhân trị để cho họ được thái bình tâm.

Bậc đại minh trung phải tiếp thu nguồn dân trí khắp nơi họ dâng hiến đưa về, ta có thể chọn lựa để tiến cử người đạo đức vì dân. Nhờ mở rộng đức tin dân tin đại tín nghĩa thì người đó mới lãnh đạo chi dân làm tròn công đạo ái quốc.

Bậc đại minh trung phải am tường thời cuộc, văn minh làm cho lễ kính minh tường dân trí hưng chánh lễ nhạc đại tao nhã thuần lại Quốc Gia.

Trên ta biết lễ tế Trời và tế linh hồn Tổ Quốc và chiến sĩ trận vong hy sinh vì Tổ Quốc để bảo vệ sơn hà. Ngoài dùng lễ nhạc để tiếp lân bang, để cảm thấy ta có nghi thức và nghi lễ dâng hiến cao kiến. Trong có lễ nhạc kinh thư làm cho dân hiền dâng hiếu và dân cảm đức mới mở mang mạch nước văn minh.

Bậc đại minh trung phải thiết thực với lòng trung hậu của mình và của dân và của nhân tài hiền tướng, gặp bậc hiền ái phải nhường nhu, sự nhường nhu để tu bổ được đại hiền pháp và đại trí tuệ cho cả nước.

Bậc minh trung phải không mình, tức là coi nhẹ mình trong các tiểu tiết lập công, để cho việc nhỏ tư công cho lòng dân lập công đức thuận đạo trị quốc, tức là biết cải cách lại đời sống mới của dân cho hợp văn minh.

Bậc đại minh thường phải an ngôn, khi gặp người tài trí nghịch mình, tại vì họ nghịch cái lý

chứ họ không nghịch cái tâm ái quốc, vì đại thể ta nên xả kỷ để nghe, vì đại ái khiêm ngôn nhờ đại ái khiêm ngôn của mình mà được tài hoa dâng lòng cho hàng yêu nước, để làm sáng rõ lại quê nhà.

Bậc đại minh tường có khi phải tha nhân để cho dân ta phục lại lý trí, trí quốc pháp vì dân thì dân theo đường minh trị. Làm được vậy người làm lẫn bỏ ta sẽ trở về trực giác lại nội tâm để phục vụ lại Quốc Gia, là người đại minh trung biết tha hận thù để được đại tướng.

Bậc đại minh tường có khi phải giấu mình không tài để tri sự thật của dân tướng bất minh, khi thông suốt luật lý tình phải hành như cho nhu nhả quốc pháp, kèm theo lương tâm công chính của bậc minh trung để chánh giác quang minh, chánh đạo ban hành cho đúng luật chi dân cho ta thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đại minh tường phải hiểu cái lo lớn của Vua là minh đạo cho thiên hạ, mình minh trung phải ban sự quang minh của Vua vào dân trí mở minh đường cho thiện tri thức đồng đi.

Bậc đại minh tường phải hiểu thông suốt lớn của Vua lo cho sự quốc thái dân an, mình là người minh trung dùng sự nhân chính làm mạnh lòng chí nhân để an định chính trị trong đại thế.

Đại minh tường phải có lòng đại trắc ẩn can Vua để sửa đổi nhân tài cho họ có cơ hội, tài nhân lập công hành nhân chánh để chuộc lỗi, để quốc gia có đủ trung thần minh đức tức là cho tài nhân cơ hội, tức là cho Quốc Gia cơ hội được hiền tài.

Tinh tường tiến cử tài nhân để giúp chánh đẳng chánh pháp của một Quốc Gia; Trên phò trợ Vua mình để làm đúng mục thước lớn hiển sự an dân, tức là cùng Vua làm tròn đại công quả cho thiên hạ.

Bậc minh tường hiến kế sách để giúp chánh đạo cho Vua, biết hiệp quần chánh đại tinh thần cho đại tướng, thay đức trọng của minh quân,

đem sự giàu sang phú quý cho thần dân trăm họ hưởng thái bình.

Bậc minh tường hiển thân trong lúc thiếu tài hoa để an Vua và tầm kiếm tài hoa về phò trợ, nhờ người có trí quên mình là trí đại trí lớn, lòng dân hiểu được lòng dân sẽ trọng kính để thuận thiên thời chi đạo, rồi cộng lực sự ái quốc tề gia.

Bậc minh tường phải cảm thông sự ra công của Quan Binh Thần Tướng, họ là những người bảo quốc ghi công trạng để Vua thưởng thí làm quảng độ chí nhân, cho quan binh được sự thái bình cộng lực âu ca mà thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc đại hiền ái vô tranh cho tròn đầy công quả, còn bậc đại ái vô danh cho tròn công đạo thái hoà, bậc đạt công tâm vô phân ưu cho

tròn đức chi bảo, bậc đại công bằng vô tư nghi cho tròn công đức chí nhân.

Trị vì thương nên hiếu để cho thiên đại thái bình, vì đại yêu nên hiếu trung cho tiết độ trọng kính, vì đại bao dung hiếu nghĩa cho truyền thống nhà Đạo nhà Phật quang minh.

Nước vì đạo chi dân, bậc đại nhân tròn đạo di hiếu. Nước bảo đạo chi dân, bậc đại thần tròn đạo di nhân. Nước bảo an chi đức, bậc đại bảo quốc tròn đức di ngôn, dân ái biết hưng lòng nhờ thông trong thông tình nước.

Hiền ái bất hưng biết hưng tâm, nhờ tinh sáng thông lý đạt tình. Hiền ái biết hưng bang, nhờ thủy chung thông dân đại nghĩa. Có phải sự hiền ái của bậc Đại Thừa thiên hạ mới được thái bình phong.

Trong đức trí sự trình sáng thành đại trị, trong đức thanh sự thanh sáng thành quảng độ, trong đức minh sự minh sáng thành đại trí tuệ, trong trông tâm phiên não sự hạnh phúc mới theo về.

Thế có Đại Thừa bậc đại tha ra an chánh, sự có đại thương bậc kiến sách ra để an dân, nhân

có đại thông bậc minh huệ ra để di đạo, tình có đại tha bậc minh tri ra để hợp tác an bang.

Cứu cánh thế gian, bậc thượng nhân phải an lòng nước cho đạo chi dân mực thước thái bình. Cứu cánh của thế gian, bậc chi đạo phải hiến ái cho dân để đạo di chánh cho thiên hạ giàu sang an thanh thiên hạ. Giải thoát khổ nạn cho dân, hoà bình mới có văn minh và thanh trị cho dân tu trí tuệ để đăng khoa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đạt đạo muốn đạo mình thành làm cho đức nhân thuần chính, thiên hạ thái bình là cứu cánh của Đức Phật, Đạo Lớn cao minh.

Nước không để quá đầy, dục vọng của tuổi trẻ tràn ra muôn ngàn lòng dục. Nước không để quá đục tuổi trẻ tràn ra muôn ngàn sự trụy lạc. Nước để quá trong tuổi trẻ tràn ra muôn ngàn sự khổ nghèo biếng nhác không chịu đi làm.

Nước không để quá thanh tràn ra muôn vạn sự tranh danh đoạt lợi, nước không để quá khô cạn tràn ra muôn ngàn bạc nhược hôi tanh.

Nên bậc bưng bình không để cạn lý công chánh, không làm đạo đức mất hết đạo chi dân. Cho nên vì vậy phải thấy xa của cái lòng nhân mà để cầm đạo trị nước.

Nâng bình lên dâng công tâm cho người bảo quốc, nâng bình lên dâng ái quốc cho bậc bảo an, nâng bình lên dâng lòng chí nhân cho bậc bảo đạo.

Nước nhận sự thái hoà bình lòng nhân trị để cho thiên hạ tu bổ tài hoa, hiền nhân chính công đạo lớn đem chí nguyện cứu đời, hiền an chính công tâm lớn đem chí công bình tế thế, hiền ái lớn công đức lớn đem chí công vô tư hành độ. Ấy là cái đạo làm tròn trong chí nguyện lợi tha, tha mình và tha kẻ thù và tha nhân sĩ để cho ta được đại sĩ quý.

Lòng người có đạo chính thuận thì danh nhân tu chính đức năng, sĩ nhân tu chính hiền pháp, đạo năng tu chính trăm quan, hành như tu chính công lý, vĩ nhân tu chính văn chương,

đạo gia tu chính hiển pháp, khanh hầu tu chính đạo chi dân. Đó là đạo vào chính sự ái quốc và biết hành đạo chi dân.

Lòng người có đạo chính an, thương gia tu chính sự bình chuẩn an dân kinh tế, an thương, thương buôn tu chính kinh thương lớn để tế thể, kinh thương tu chính kiến trúc lớn sang giàu. Nhờ đạo công chính làm cho quốc gia phú cường lành mạnh công đạo, có phải đạo ái quốc hay không.

Ân vì sĩ diện không để mình nghèo khó chi hơn, trí vì sĩ diện không để thiếu văn minh nhược đạo của bậc tề gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Dân vì sĩ diện không để nhân sinh quan đi vào lạc hậu, học vì sĩ diện không để thiếu trường thống đi vào đồi trụy, tu vì sĩ diện không để quốc gia mình thiếu sự hiền ái hiền thần,

hành nhân vì biết sĩ diện không để Thánh Nhân thiếu sự phò trợ của tài nhân. Nên bậc minh trung biết quên mình quên người mà vì đại thể để hưng chánh.

Chí nguyện vì trung lập đạo minh trung để đại dũng, chí nguyện vì nghĩa lập đại thông lý để đại tình, chí nguyện vì dân lập đạo thông tâm để đại mực thước không tranh luận, chí nguyện vì đời lập Đạo Trời cho mạnh sự trị quốc của gia ta. Làm được như vậy là người tế thể và cũng là người minh trung đang cứu thế.

Đạo trị nước phải để dân thuần chính lòng nước mới quang minh, đạo trị dân phải để dân thuần nhân ăn học lòng dân mới an định, đạo trị binh phải để dân giàu quốc mạnh lòng người trong năm châu mới chịu theo về,

Đạo chí nhân chỉ làm cho dân giàu thì quốc mạnh, đạo hiền ái chỉ làm cho văn minh lên được thì quốc dân sang trọng tu bổ tề gia, đạo thái bình chỉ làm cho thịnh vượng dân trí thanh cao, thì dân trí biết làm giàu mạnh sơn hà.

Con đường vàng mở ra người đi để Hoàng đạo thì người nhà Phật biết hoàn trí tuệ, con

Đường Hoàng Đạo mở ra người đi để thông thái trí độ thì nhà Phật biết quờn trí độ.

Con đường chí nhân mở ra, người lái thuyền không đáy mới đủ đức nhân xây dựng Hoàng Kim và nhà Phật sẽ cố vấn để an định sơn hà.

Thông sách lược kinh thương không để tài nhân chết trong lá ủ, tức tài nhân phụng sự lòng Trời. Ta biết mời tài nhân từ trong lá ủ, là những bậc hiền thần ra giúp Quốc Gia; già thì giữ sự di ngôn sách lược, trẻ thì mời để tận lực bảo quốc tề gia.

Yêu sách lược kinh bang không để nhân sĩ chết trong sự bá trị, sự nhân trị cao quý giàu sang thì nhân sĩ mới làm bình trị lại lòng dân.

Quý sách lược kinh thông không để sĩ phu chết trong ẩn tiết hoang sơn làm uổng một đời ăn học mà lại vô tư mà không đạt đại ái quốc. Ta nên mời những bậc ấy để họ được cơ hội yêu Tổ Quốc của mình.

Hàng sách lược kinh lễ không để vĩ nhân chết trong cường hào ác bá, là hiền nhân phò trợ từ bi, tức là những người không được thời thế họ mới bỏ đi tu, họ không có chánh pháp không

thành chánh quả, nhưng tại sao ta không mời họ làm cố vấn để an quốc định nhà.

Hiến ái của người trên, làm được như vậy thì thiên hạ dâng lòng dâng ái, nhờ sự chí công vô tư mà bậc lãnh đạo các nhà lãnh đạo được thành chánh quả Kỳ Ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thiện giác trở người người đồng chí nguyện hiến dâng, ngộ giác khởi lòng lòng đồng ý đức khuôn mẫu, chánh giác thông tâm tâm đồng ý pháp cúng dường. Có phải đại thể đồng chí nguyện dâng hương khai mở nhân sinh quan cho đời sống mới.

Thiên Thượng hiến ái nhân gian đồng hưởng Thượng Nguyên, Địa Hạ hiến ái chúng sanh đồng nhất thái bình, nhân gian hiến ái Hoàn Cầu thành Đại Hoàng Kim. Chỉ có Đại Hoàng Kim

Thiên Thượng Địa Hạ Nhân Gian mới đồng nhất Đạo Trời.

Đại thương hiển tình vì đại thể nhân loại sống chung, đại tha hiển ái vì Đại Kỳ Nguyên đi vào Thánh Đức, đại ngộ hiển lòng nhân vì đại nghĩa vụ làm người, đại đức hiển tâm vì đại đồng bình đẳng dân chúng, Đại Đạo hiển trí tuệ vì công lý thiên hạ thái bình phong.

Tâm chỉ nguyệt vì đại thể không lời, tánh chỉ nhật vì đại yêu không giận, lòng chỉ Thượng Thiên vì đại giáo không gian, người chỉ Thánh Nhân vì đại nguyện không giặc, Quân Tiên chỉ Phật vì đại độ không bàn, chơn lý chỉ tâm vì đại giác không dối, chân nhân chỉ tánh linh vì đại ngộ không danh, Thánh Nhơn chỉ chánh kiến vì đại trị không tranh, thiên hạ chỉ thái bình vì Đại Tu Di không đoạt, chơn tu chỉ Đạo Trời vì đại ái không tâm. Nhờ chỉ vào sự chánh ngộ ở trong mình mà thiên hạ làm cho thiên đạo tròn đầy Tam Bảo.

Giáo di ngôn mục thước lớn gia quy, Thánh di ngôn truyền thống lớn hoàng đạo, kinh di ngôn mục thước lớn thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Cha chỉ chính tâm vì máy thiên cơ thuận lý,
Mẹ chỉ tánh linh vì địa lợi thuận tình, người chỉ
chánh nhân vì nhân hoà thuận thảo, đạo chỉ
Thánh Nhân vì hiền ái đại hoà. Nhờ giác ngộ đại
chu kỳ, bậc đại lòng nhân hiền ái.

Nước chỉ bậc tôi hiền dâng chính tâm chi
đạo, dân chỉ bậc nhơn chánh dân trí tuệ chi dân,
quốc chỉ bậc hành nhơn dâng đại yêu chi giáo,
gia chỉ bậc thành lòng dâng kế sách chi dung,
nhân chỉ bậc con Trời dâng chí nguyện chi
dũng, đạo chỉ bậc hiền thần dâng y đức chi
dùng. Chỉ có đủ chí nguyện giúp đời thì công
viên quả mãn.

Giáo không đa danh đại giáo thành thần
minh, giảng không đa tranh đại trí thành minh
đức, dạy không đa chấp đại trí thành minh
tường, giúp không đa lời đại trí thành minh huệ,

thương không đa thù đại thương thành minh ái, yêu không đa hận đại hiền ái thành chí nhân. Chỉ có đạo chí nhân không giận đời để học Thầy trong thiên hạ, mới Đại Tu Di cho thiên hạ tu thành.

Lấy công chính làm tâm thị giáo đa khoa, lấy công lý làm tâm thị giải đa nguyên, lấy công đạo làm tâm thị ngộ đa dạng. Quy nhất cái tâm trong thủy chia làm đường con đường mở tâm trong, tức là sự trí tuệ khai hoá để ta về.

Trống trí trần trong phong sơn dâng thủy đỉnh, an lòng riêng cho huỳnh bá hộ thiên nhai. Trong tinh thần cho Huỳnh Đình thông trí tuệ, sáng tinh hoa cho nhật nguyệt hiệp thiên đài, an chí nguyện cho hạo nhiên thông kỳ sĩ, hái hoa lòng cho thiên hạ thái bình phong.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thương và thù làm thiện cận sự thấy biết của nhân quang, chỉ có hiển ái người ta biết cho nhau một cơ hội để thành Phật.

Yêu và hận làm thiện cận sự hiểu biết của nhân quang, chỉ có hiển ái ta và người cho nhau một cơ hội thành đạo.

Ái và giận làm cho thiếu mực thước trí độ cho nhau, chỉ có hiển ái đạo và đời cho nhau một cơ hội thành chánh quả, tức biết đại hiển ái nghiêng mình vĩ nhân cho nhau một cơ hội để lập thái bình thiên hạ.

Gia biết hiển yêu vợ chồng cháu con cho nhau một cơ hội để sửa sai, để hiển chánh ái lại quốc gia chi ái, là con mình có tài cho con mình đi phò trợ quốc gia. Ấy mới gọi là quốc gia chi ái.

Quốc biết dâng ái để nâng trí lực của những bậc hiền tài, nhân tài biết hiển ái để cho nhau một cơ hội, một Kỷ Nguyên Thánh Đức đại ái ta thành.

Hiển ái làm bạo ngược quay chiều, hướng thiện làm bạo nghịch chuyển ý, làm chánh kiến tư duy, làm chánh nhân tu chính, làm chánh đạo

từ bi, làm Quốc Gia chánh lý, làm quốc dân minh trị, làm gia tướng an vi. Có phải sự hiến ái làm lòng dân chánh định lại Thiên Đạo của Trời của nước hay không.

Chúa hiến ái bị nhân loại hại trên Cây Thập Tự, về nước Trời vẫn quỳ xin Đức Chúa Trời tha tội cho loài nhân vì họ vô minh. Hiến ái khổ tu, bỏ chức vị Thái Tử, và bỏ ngôi vị làm Vua để tìm đường giải thoát phiền não cho đại chúng, để giúp người thành Phật và đi ra khỏi con đường phiền não của thế gian.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thượng Đế hiến ái cho con mình và chiết nguyên thần của mình đưa con mình vào hạ giới để tu bổ cho nó thành đạo, để cải chính loài nhân từ ác qua thiện để xây dựng nước Trời.

Phật Tổ Như Lai hiến ái cho đệ tử yêu quý của mình là Vô Danh Thị là con Trời vào đi trở

lại cỗi phiền não của thế gian lập Tân Kinh Tân Pháp, Chánh Kinh Chánh Pháp của đời mới, để cho nhân loại giải thoát chiến tranh và phiền não.

Hiến ái làm cho nhơn trị chánh tinh tấn, làm cho minh trị chánh tinh thần, làm cho tình yêu chánh bình đẳng, làm cho nhân ái chánh Linh Quang, làm cho Thượng Nguyên chánh thanh tịnh văn minh trở lại, tức là một thế giới không chiến trên Quả Địa Cầu.

Nhờ không chiến Chư Phật và Thượng Đế cho quả Địa Cầu này trở vào thiện giới để lập thành quả vị Niết Bàn.

Hiến ái làm cho nhân trí diệu minh, làm cho nhơn tính diệu tình, làm cho nhơn tâm diệu lý, làm cho nhơn trị thoát thai lòng để vào cỗi vô hình đạo lớn điền vi.

Hiến ái là đạo tâm miến bàn sự có thân và sơ, miến chấp thiên nhân trong sự thiện cận, miến tri nhơn vào lúc nhập định thông thần, miến cường nhơn tình khi lòng tu chơn đạt huệ, miến cầu kỳ chơn ngụy để tình lý lực chánh

quang minh, cho thiên hạ hàm thụ Tân Kinh để chánh định Thiên Hà.

Hiển ái như bà Mẹ sanh con cưu mang bào thai chín tháng, rồi hiển dâng công sức trong dưỡng dục lại không lời đề từ ái của lòng Mẹ cho con trưởng thành khôn lớn tu nhân.

Hiển ái như người Cha đem mọi mực thước sống của đời người học đạo chỉ dân, và chỉ dạy lại cho con trưởng thành để cho con biết truyền thống lại sự vô ngôn trong đời sống, thiên định vô tư và giúp Quốc Gia của mình để trả đền ơn của Ông Cha cho ta đất để dụng võ.

Hiển ái như Quốc Gia học sĩ đem lòng chí nhân đào tạo hiền tài, cho họ trở thành những hàng tuổi trẻ lương đồng ở tương la, mà không lòng vì tranh công trực lợi để an chính vô tư cho tài nhân của ta, của nước nhà đào tạo tài năng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Hiển ái như các bậc thiên sư Tâm Thiên trí tịnh, họ hy sinh sự hưởng thụ của đời người để đi tầm chơn ái của tinh thần, họ di chính với Thượng Đế vào chánh định của lòng nhân để đi tìm sự cứu cánh của chân nhân.

Hiển ái như bậc minh quân biết yêu trung thần hiền tướng, xả kỷ cầu hiền bình nhơn để diệu thủy, nhơn chánh ý được y đức mở mang, tâm chánh kinh được các hàng y nhơn trực giác, quân chánh tinh thần như vậy nhờ sự hiển ái mà làm nên đạo lớn của nước nhà.

Hàng hiền ái nghiêng mình vì đại hành nhơn, cho nhơn trị trí trí, cho minh trị trí tuệ, cho an trị trí định, cho thiên nhơn đồng tự do bình đẳng nhơn quyền, để cho mọi người có sự làm tự giác.

Hiển ái dâng bình lên để tụ thủy trí của bốn phương phù ái, vì dân vì nước mà họ hiến hoa lòng, dâng bình lòng lên để hạo khí tám hướng theo thánh ý hồi nguyên chi thủy.

Dâng đại trị bình tâm lên để kinh bang tế độ, người biết dâng bình đạo hiển ái phù chánh tề gia công cộng mới đạt đến chỗ thái hoà.

Hiển ái nhân loại con một Cha, tinh thần từ Trời giáng hạ, nên hành nhưn chỉ đạo chỉ dụng, đạo lại chọn mục thước chỉ dân. Nhu ái để thắng cương, nhược để thắng can cường làm cho lòng minh huệ để thắng phàm nhưn và hậu học.

Hiển lòng chí nhân biết hoàn cầu tinh thần chung một Mẹ, thai sanh nên cư xử nghiêng mình vì đại chỉ dụng. Nhờ hiển ái đem lại thái bình dài lâu và lập Hoàng Kim trên đất Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tai nghe kinh Trời đem lại sự minh chánh, âm thầm sở học của tinh thần làm cho chánh Linh Quang để nó thông đạo phát huệ.

Tai nghe kinh Trời đem lại sự quang minh trí tuệ, làm cho chánh tư duy mở sở học của Tu Di Sơn, làm cho lòng chí nhân đi vào chánh đạo.

Tai nghe kinh Trời đem lại sự liễu giác tiềm năng, làm cho chánh tư nghi mở sở học của thân mình, làm cho đại trí tri linh minh thân giác đi vào chánh đạo.

Tai nghe kinh Trời đem lại sự lậu tận thiên cơ, làm cho chánh định Linh Quang mở sở học của huyền cơ phát sanh màu nhiệm trong bản thể vô hình, đi vào trong đạo vô tướng của thiên sư chỉ đạo mà phò trợ Tam Bảo.

Nghe kinh Trời đem lại sự hiển ái cao hơn, làm cho bậc hành như chỉ giáo lâu thông tuệ nhãn, thân linh mở sở học của chí nhân không bị thiên cận trong cái tầm nhìn để linh minh thành đạo.

Nghe kinh Trời đem lại sự không phiền não để trung hoà như tri sơ tánh bốn thiện, rồi giải thoát phiền não mới mở ra sở học để giải thoát phiền não, mở sở học đem thiên hạ vào đạo thái bình.

Nghe kinh Trời đem lại sự tâm định trí an làm cho mục thước lớn để mình đường trong thượng trí, được sở học mình tường có phải lòng chí nhân giúp tu đi ta đại giác ngộ hay không.

Nghe kinh Trời đem lại sự thái tuế của âm dương làm xiển giáo huyền cơ, trong các cửa huyền cơ. Nhờ sở học thông tâm để đi vào đại định.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đạo cao nhất là sự hiến ái để chí nhân, sự minh thông làm cho lòng người mở rộng kiến thức của văn minh để thái bình dài lâu trong thiện giác.

Công cao để vô tranh cho công viên quả mãn, danh cao để vô danh để công đức viên dung, khanh hầu cao để vô trần cho công đạo phục vị thiên lý. Nước thanh nhờ người đại công đức vô tranh.

Hiến nhân vì đại nghĩa, xả kỷ để hoàn nguyên, hiến ái vì đại lễ, xả phiền não để Hoàng Kim, hiến minh trung vì đại giác xả tư kiến để

thành đạo. Nước và dân thành tri giáo thiên đạo mới thái bình.

Thiên Đạo là đường bậc thanh tâm nhường để đạt, công đạo là đường bậc hành như nhường để thanh, công lý là đường bậc hành đạo nhường để thịnh. Quốc thái nhờ nhường, dân trị nhờ hiền ái của sự nhường lòng dân mới đại trí mở mang.

Không để tâm đi xa diệu cảm mà làm lạc thần minh, không để trí tuệ đi xa diệu kinh làm lạc tri giác, không để lòng chí nhân đi xa thiện giác làm lạc tri thức, không để tánh linh đi xa Thiên Đạo làm lạc thiên cơ, không để đại ái đi xa trí định huệ làm lạc thiên lý, không để nhất điểm Linh Quang đi xa Đường Hoàng Đạo làm lạc ngã trầm luân. Ấy mới gọi bậc giữ đạo trong lòng, còn hơn giữ y kim thành đỉnh của bá nhân trên thế giới.

Nước hiệp trí tuệ nước trí vào được Thiên Hà, quân hiệp trí tuệ quân thần anh minh cộng lạc, người hiệp trí tuệ người chánh định được Linh Quang, dân hiệp trí tuệ dân lòng nhân an định quả đất. Bậc chí nhân trí tuệ dâng thiện

cảm để cho dân được thái bình dứt ai oán kêu ca
trong lòng nước để định sơn hà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không đương quyền để đạo trị quốc an bang, không tranh tài để kinh thương bình chuẩn lớn, không đồ kỵ hiên tài để bình chuẩn lại đạo chi nhơn.

Quốc có thiện nhơn là cái đức trong y nhơn của Tổ Quốc được phục vị, gia có tài nhơn cái hiếu trong y đức của đại gia được trị vì, nước được hiên thân cái hiếu ở trong y đạo của tổ quốc được hiên ái, người có hiên nhơn cái mực thước để trong y kim mà cho muôn người hoàng đạo, tức là Thiên Đạo cho bậc hiên ái lớn để đạo thành.

Thiện tri thức biết quy tâm cho y Kim Hoàng Đạo, nhơn tri thức biết quy nhơn cho y đạo hoằng dương, tâm tri thức biết quy y cho y

pháp hoằng hoá, người tri thức biết quy chơn cho chí nguyện đắc thành, chí nguyện có đắc thành đạo tâm của mỗi người mới đắc nhất.

Linh không vị kỷ thông suốt được thần quang, tâm linh không vị tình thông suốt được trí tuệ, ngươn thần không cầu kỳ thông suốt được nhãn quang, chơn nhơn không cầu tha thông suốt được hiểu biết, chơn thân không cảm thần thông suốt được huyền cơ. Nhờ biết có biết không được nhiệm màu trong thị giác, ấy gọi là bậc thông suốt huyền năng để đón nhận tinh thần.

Gặp gió Trăng không đa tình tình trong gió Trăng tự nó khái định, gặp khó khăn không đa hận phiền não biến thành tiềm năng để độ người nhân, gặp đau khổ không đa thù chuyển mình tâm thành đại đức để thật đức, gặp nghịch cảnh không đa sầu chuyển biến khổ luyện thành Minh Châu. Nhớ biết chuyển nhơn mình rồi luyện nhơn vào trong đại trí tuệ để tế thế.

Tao phùng sự ngộ giác để đại giác cái nguyên thần, tao phùng sự đại giác để mục thước cái Linh Quang, tao phùng sự tự nhiên để

quờn cơ thị giải. Đạo lớn vô hình phải nhớ không mình mới vào cửa lớn của chân nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Cái đức lớn của chân nhân chân Phật đạt đạo phải không mình, nhờ không có nhơn mình nên tâm mình vào đại định.

Cái nhơn lớn của chân nhân, đặc pháp phải không người, nhờ không có người nên nhân lẫn quả ngàn kiếp được giải thoát.

Cái đạo lớn của chân nhân đặc đạo phải không tình, nhờ dứt khoát cái tư tâm mới vượt vào cái tâm của Hư Vô minh tâm thông suốt vạn thủy.

Nên bậc hàm dưỡng công đức không lìa tánh bản thiện, không xa lý chơn nguyên, không lẫn lộn tri kiến, không đổ kỵ thương thù, không lạc quan trong tịch tịnh làm tối thần tim, không để

mình làm lẫn trong đại giáo ngu trung, phải biết sự minh trung mới là người đắc đạo.

Nên bậc hàm dưỡng công đạo; tai không nghe phi lễ để thông linh, lời không bàn phi giáo để hiển ái, trí không theo phi pháp để loạn tâm, miệng không nói phi ngôn để bại đức, lòng không dạy phi nghĩa để loạn luân, tâm không theo bậc phi pháp để loạn đảng.

Nên chánh tâm để đại định thì lòng thanh tịnh mở ra, chánh ngôn để đại thanh thì trí độ thanh tịnh bày ra, chánh kiến để đại dung thì chánh tinh thần mới hiển ra, chánh tư duy để đại trí thì chánh quan niệm mới hiện ra, chánh tu nghị để đại trí thì chánh chơn tánh mới hiện ra.

Nhờ vậy bậc thông thiên vượt ra khỏi ma tâm, bậc thông linh vượt ra được khỏi quỷ tánh, bậc thiên cơ thoát được tâm lục trần tâm, bậc minh tâm thoát ly lý khổ của thế gian trong sanh tử bệnh lão để hư linh cái lòng không lòng mới Hư Vô cùng đạo cùng Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Khí chánh như theo lòng lớn trống thông
lòng, tánh chánh như quả theo pháp lớn thông
pháp, tình trống phân biệt theo giáo lớn thông
tâm, ý trống thiện ác đại chí nguyện đặc thành.
Nhờ trống lòng nhân quả mới vào trong đạo lớn.

Kẻ sĩ khùng một thời không đáng sợ chỉ sợ
bỏ mất cơ hội lớn giải thoát tinh thần, kẻ sĩ
nghèo trí độ một thời không đáng sợ chỉ sợ mất
cơ hội theo phù trợ đạo lớn của thánh nhân.

Kẻ sĩ lầm lẫn trong một chu kỳ không đáng
sợ chỉ sợ tự mình lầm lẫn lớn làm hại đạo của
Thánh Nhân, kẻ sĩ thất thời cơ không đáng sợ
chỉ sợ mình chết hết nhân cách trong đại lý tầm
nguyên trong lúc chờ đợi thời cơ.

Kẻ sĩ thất nhân tâm không đáng sợ chỉ sợ
quá thất nhân tâm làm trở thành bậc người đời
trục lạc làm mất đạo chí nhân. Kẻ sĩ thất thời cơ
không đáng sợ chỉ sợ mình bỏ thời cơ lo làm
giàu mà quên sự trí tuệ tu thân để giải thoát cho
mình.

Không sợ người bỏ mình, chỉ sợ mình bỏ lỡ cơ hội và dịp may để đắc đạo, không sợ người chê mình chỉ sợ mình thối hoá cái lòng nhọn mất đi sự điễm đạo ở Long Hoa Đại Hội tới đây.

Không sợ mình thua người chỉ sợ mình chết trong cố chấp mà không ra cầu sự giác ngộ của người để cho mình được giác ngộ. Chỉ có sự cố chấp hại biết bao nhiêu nhân tài và hiền sĩ khanh tài.

Có bà Mẹ ruột nào bằng Mạnh Bà nuôi Hàn Tín biết cứu kẻ sĩ lúc thất thời, còn mình biết cứu mình trong lúc thất thời đó là người phát huệ và phát tiềm năng.

Cho nên bậc nhân sĩ có tánh chánh quang minh không để sự thiên cận nhỏ của tầm nhìn trong tiên thiên hạ làm cho thần minh mình vì thiên hạ lầm sai mà đi lạc đạo.

Cho nên bậc nhân nghĩa có tánh chánh tinh anh, không để sự thân sơ làm lạc thần trong sự hiểu sâu của hàng trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Trí tuệ là một sức sống của các cõi huyền cơ, Thần Tiên Thánh Phật đều dụng nó để đắc đạo, các con đường thuộc về trí tuệ đều có sự màu nhiệm thiên cơ, trong các cửa huyền cơ đều có chỉ rõ sự trường sanh chi đạo là người tu hoá thân và tu trí tuệ mới đạt được.

Trí tuệ là tinh thần trở lại sự tinh anh, tâm lòng trở về cõi trong sạch trinh sáng, linh giác trở vào cõi miên bản vô văn tự vô ngôn, được vậy không sợ phiền não mà phiền não lại sanh chơn trí tuệ để đưa rước ta về. Bởi vì ta thấy phiền não thì ta ngăn nó, ngăn tới chỗ ta buông thả thì ta mới thật sự tịnh tu.

Trí tuệ là đời sống của cõi vô minh chi khí, vô tâm chi lý, vô tánh thông trần. Có được chánh tinh thần là người sống văn minh trong trí tuệ.

Trí tuệ là thần kinh mở Máy Thiệu Quang, là lòng nhân mở sự linh cảm triệu bảng, là sự

cứu cánh giới vào trong đại thể của Niết Bàn mà Chư Phật đang luyện trí tuệ để hồi quang.

Trí tuệ là tâm trong lành đón nhận đạo lớn thuần dương, là trí minh trung an dân giúp nước chánh định, là đức nhân thượng học trong các cõi huyền năng giúp những hàng đại đức đạt huyền năng.

Trí tuệ làm cho tâm định phát huệ, làm cho nhân tịnh thức đạo, làm cho tiềm năng sống lại trong Đại Khối Linh Quang và khai sáng linh quang.

Trí tuệ là định lý của y kim, định tâm linh để an kiềm, định chí sĩ để an thần, định lòng nhân để an đạo.

Trí tuệ là tiềm lực của Tiên Nhân, là binh gia sách lược của Tiên Giáo, là lòng từ bi của Chư Phật thiết độ viết kinh, là trí độ an bang của Thánh Nhân sách lược bình trị nước, là sự hàm học của thần kinh minh giác, là Thần Thơ, Thiên Thơ và Binh Thơ để an trị đạo nhà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc phát đại trí tuệ lòng thích sống thái hoà, trí thích an bình chánh, tâm thích áp dụng sách lược thái bình, Tu Di thích hành nhơn đề cùng Quần Tiên Xướng Nghĩa chỉ đạo.

Thượng chiến lại biết nghị hoà, thượng chiêu lại dung thứ, thượng học lại văn minh, thượng quyền lại bình đẳng, thượng công đức lại nghiêng mình, thượng danh gia lại ban thí làm cho người bên cạnh thanh cao và mình cũng thành quả vị.

Biết pháp nhân biến pháp nhân thành thái bình thanh trị, biến pháp tâm thành đạo chi dân, biến sự an trị thành Tu Di Thiên Đạo làm cho thiên hạ trở về giàu mạnh chi dân. Tức có những bậc trí tuệ thì quốc thịnh dân giàu, nhà có những bậc trí tuệ thì gia chung giàu mạnh.

Quân có những bậc trí tuệ phò trợ thì nghĩa trọng an cương, thần có những hàng trí tuệ hành nhơn chi quý, con có trí tuệ thì hiếu đễ kính

nhường, bằng hữu trí tuệ thì mình trung vi diệu làm tròn bốn phận của con người.

Từ tâm có trí tuệ thường kiêm ái để tao nhơn, thường anh minh để tao phùng ngộ giải, thường an chánh nhân cho lòng nước được mạnh giàu, thường an chánh kinh cho văn chương lễ nhạc thanh sáng, thường làm cho lòng nước và lòng dân thủy chung như nhứt phò đạo kinh bang.

Người yêu nước như vậy mới gọi là người có trí tuệ hiển ái độ tha, kẻ sĩ yêu nhơn tâm như vậy thì xả vị kỷ để thông đạo, người quý hiền nhơn phù chính công đạo chi dân. Bậc hiền lòng nhân không đòi công cao lộc cả, hàng hiền thần theo sức trí tuệ trường thống cao sang giúp quốc gia ta tức giúp cho đạo ta thành chánh giác.

Nên bậc trí tuệ không kiêu ngạo khi được thắng trí độ thì lòng lại giữ thái bình, không kiêu sang khi được giàu tư cách an bình đẳng với kẻ dưới, không thách thức tài ba khi được quyền binh chánh định lòng người. Có không như vậy mới là chơn không minh đạo, mới là người có trí tuệ giúp nước giúp dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc có trí tuệ thường kính Trời chung an
chánh một đạo, Cha chung trong Đại Khố Linh
Quang, thủy chung trong Dương Hanh Lợi
Trình, thật đức nhân đề khí hoàng đạo vào tinh
thần lớn của quốc dân chi quý.

Trí tuệ kính Phật chung là đại từ Mẫu ái một
đức nhân, Thầy khai giáo lý thái bình phong cho
lòng chí nhân hiếu thuận, biết phục vụ chánh
tinh thần vào Vương Đạo cho công viên quả
mãn.

Bậc có trí tuệ kính Như Lai Đại Thể là Thầy
Tổ lớn chi giáo là đạo lớn chi linh, là công viên
lớn chi đạo, là Tổ Đường lớn chi dung, là công
đức lớn chi dụng, cái dụng hiển ái là sự hiển
dâng đại trí tuệ, đại trí tri trong quả Phật biến
thành vàng bạch nhật thanh thiên.

Lòng người có trí tuệ y Kim Hoàng Kiếm, dương có biến thành hoàng đạo thanh thủy triều an, lòng có trí tuệ vì dân hành nhơn, lòng nhơn định kiếm, thời kỳ có biến thành Hoàng Kim, lòng có trí tuệ biết giàu mạnh chi dân lại an định tâm kiếm.

Khí Hoàng Kim đặc trí tuệ trí lớn y kim, tâm Hoàng Kim đặc trí tuệ nhân lớn y nhân, người Hoàng Kim đặc trí tuệ lòng lớn y đức, nước Hoàng Kim đặc trí tuệ nước lớn y đạo. Phải có nguồn lớn của trí tuệ làm y pháp thái bình.

Tâm ta đi vào con Đường Hoàng Đạo tâm đó thông thần, trí ta đi vào con Đường Hoàng Đạo trí đó thông huệ, lòng ta đi vào con Đường Hoàng Đạo hiến ái đó thông nhơn. Chỉ có bậc thông lòng ta và thông lòng của Thánh Nhơn thì Quốc Gia chi đạo, mạch nước chi giáo dân quốc thái bình thanh trị dài lâu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Quân chánh được đạo thần minh an định chánh triều trung, được nhân ái quốc an định dân nhờ đạo an định lòng nhân, nhiều người thành đạo nước và dân đạo Thánh Đức mở mang đạo học thái bình.

Đại tình lớn bậc chơn nhơn vì dân tu đại công đức, đại yêu lớn bậc trí tuệ vì hiếu dâng tâm lòng nhân, đại ái lớn bậc thông thiên vì đại nghĩa dâng hưng ban sách lược chi dân cho dân giàu quốc mạnh, dâng đại trị bậc đại minh trí vững Tâm Thiên hiển ái với quốc dân.

Ái vì lễ dâng ái tha nên đại đồng chung hiến pháp, yêu vì thương dâng trí độ nên kiến thiết giữ thái bình, quý vì kính dâng lòng nhân nên thiên hạ thanh trị, trung vì hàn gấm dâng tình Trời nối liền tâm nhơn chi giáo, đạo vì con một Cha dâng công tâm thiện ái đến một nhà.

Đời Thánh Đức người chơn mở ra thượng nguồn minh chánh, đạo thành nhơn người đại trí tuệ mở cửa đạo thái bình, nước được khí lành, dân thanh lòng dâng ái để mỹ cảm, tự do khai ngộ đại bình đẳng Chư Phật kiến văn minh.

Quốc đại trị an người dân biết kính thương nhà nhà giàu mạnh, nhân tài nghiêng mình đại thế kỷ cường phú khắp Quốc Gia.

Tổ Đường lớn bậc minh quân nghiêng mình chung đại thế, đại gia hơn bậc minh đạo hiền ái tu chính Đại Hoàng Kim. Nước đại hoà hơn Thánh Nhơn và phạm nhân đồng hưng chí nguyện, người dân đại yêu đến bậc hiền ái lành mạnh, nước giàu dân an định tình nhà.

Bà Mẹ nước ôm con vào lòng hơn để hiền ái, Ông Cha Trời bằng con vào Dương Đạo để dâng yêu, huynh đệ lớn dìu em vào dương chánh để an đạo, Quần Tiên Hội lớn rước kim hơn vào y giáo thái bình.

Đình Lê Lý Trần Gia Tộc lớn khiêm ái rước Bậc Hoàng Kim, kim y có hoà đạo thì Kim Thành Dương Đạo Tráng Lệ, Bích Ngọc dâng hoa tâm thành kho đạo đức giữa triều ca.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bà Mẹ nước mở dòng sữa ngọt cho con thành trí tuệ, Ông Cha Trời truyền dòng y đức cho con thành bậc thiên y, huynh đệ lớn phù trì công viên cho đàn em thành chí nguyện, đại gia nhon phù trợ tình nhà cho năm dòng Tổ Phụ sống chung. Đinh Lê Lý Trần ý Trời phù Hoàng Gia khai chánh đức, bậc biết dâng bình hưng chánh con cháu dâng hiến hoa tâm.

Không cao ngạo phải nghiêng mình trước thiên cơ vĩ định, an lòng nhon phải thể hiện lòng chí thành phù Thánh định lòng dân, được dư lớn Trời trao thiên y bậc y kim định ý. Đại hoà nhon Trời giúp Thiên Đạo gặp bậc đặc đạo đại định văn.

Thiên Kim đến chí nguyện của tâm kiếm định sơn, nhân kim đến lòng thành của trí kiếm định hải, dòng Hoàng Đạo đưa vào lòng nước định sơn hà. Có phải bậc đặc đạo biết hiến ái để an thiên hạ.

Dòng định mệnh mà cao nhân biết nâng kim vào con đường hoàng đạo, trí Đại Thừa biết làm mạch nước giàu mạnh cao sang, không thể nói

đại tu lại đưa dân vào bản an trong thiếu khó, cảnh dân nghèo biến thế không lẽ dân đói gọi là cảnh Niết Bàn của đất nước hay sao?

Bậc minh đạo biết làm cho dân an rồi kinh thương cho giàu mạnh, giàu sang có hưng chánh tế thế mới đúng đạo Hoàng Kim, như mỗi con tim không để thiếu triệu lưu của huyết quản, mạch lạc thông kinh cơ thể lớn đem lại sự an bình, thế đạo lớn là dưỡng sinh, người thông minh biết làm cho nhân gian cường phú. Sự sang trọng có đủ thì dâng kinh lớn theo vào mở lý tự thanh cao.

Lòng nhơn minh đạo tự định trí, sức người cao nhơn trị đạo thị đắc linh thông; Bậc Đại Thừa đi tìm Tây Phương Cực Lạc chỉ mong ra khỏi cảnh sống thác để an lạc Niết Bàn trên cõi Thượng Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Vậy sao không làm cho thể gian kinh bang giàu mạnh, thi nhơn chánh cho thiên hạ thái bình rồi dạy cái đạo trường sinh cho dân tu bất tử, đem cái Đạo Trời thanh trị cho thiên hạ tương ái cao minh, chỉ cái thể đại khối nguyên Nguyên linh là Cha chung hoàn vũ, nhân loại vốn một nhà do Hoàng Thiên Phật Mẫu ban cho.

Người mang Linh Quang từ Trời chiết thân từ Đại Khối, học đạo vốn một Thầy từ Lôi Âm Tự ban kinh, đạo một thể phân ba ngôi để Tiên gia trùng tu tam giới, Hạ Trung Thượng theo tâm quy hồi đại trí tuệ, Tam Tông vào nhập thể do trình độ của loài nhơn.

Đạo vốn là đạo toàn chơn; bậc tu nhơn thành quả, giải thoát tâm bản ngã thành quả lớn một nhà, còn phân biệt đạo người đạo ta là hàng tâm ma bá giáo, cái thấy còn phân biệt chưa thấy, cái thấy của nhãn quang tìm thấy lòng người. Lòng nhơn còn phân biệt chưa đạt cái chánh tư duy nên sự thấy nghe còn đi xa đường hoàng đạo.

Bậc Đại Thừa thấy nhơn quả không đồng dường như chưa thấy, không để cái thấy phân biệt làm cản đức trọng của thần minh, ấy cái

trọng lượng vì phân giáo không thông dường như chưa hề thấy, không để cái thấy của vô minh làm tổn kính trong trí tuệ thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thấy cái nhân tranh phân vô đạo không thức ngộ dường như chưa hề thấy, không để tâm động cảm thần làm tổn đức lớn của chân nhân. Thấy cái không mình như thuyền không đáy vào trần không bị đắm, nghe cái không tâm gặp phiền não lớn thì trí tuệ mở ra. Ấy mới gọi nhờ trần nhờ mà hoa sen mới trở, phiền não sanh trí tuệ, đắc tâm học tự nhiên biết lý hội để quy lai cõi Bồ Đề.

Nhập thế không chê mới đắc tâm vô quái ngại, vào trần không chấp mới đắc phiền não tức Bồ Đề, vào đời không tranh mới đắc lục thông giải thoát, vào quyền binh không danh mới đắc thiên hạ thái bình.

Sự thấy không để cảm thần minh, sự trí tri trong nhãn tạng mới mở, thấy cái đạo lớn vô hình nhờ nhãn tạng không để cảm thần minh.

Sự nghe không để mê tình lụy ái, sự giác ngộ trong tri giác mới mở, thấy cái Phật lớn vô tướng nơi sự nghe của siêu giác biết hiển ái để trường sanh chỉ đạo.

Sự hiểu không để lòng chí nhân bị thiên cận mê thần, sự hiểu rộng am tường cho tha tâm thông mới mở, không để sự học còn phân biệt làm thối hoá thần minh.

Sự am tường không để lực lý tình làm cản trở Tâm Kinh minh huệ, sự biết rộng để giải thoát nhơn mình trong thiện ác chánh tà mới đi vào sự màu nhiệm trên con Đường Hoàng Đạo để thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc hiếu lớn không lời nên dâng hoa tâm vào đại thể để thủy trí toàn chung, bậc hiếu kính lớn không lòng nên dâng chí nguyện vào đại thể Quốc Gia chung chí nguyện, bậc nhân kính lớn không tranh nên dâng lòng thành tín vào đại thể cho hoàng đạo muôn nhà.

Hiếu kính Quốc Gia là dâng lòng thành tín vì đại thể, Linh Quang chung từ Cha sanh Thượng Đế, huynh đệ chung từ quốc đạo chi dân, đồng bào chung từ Mẹ quốc dưỡng sinh và đào tạo. Chí nguyện lớn của bậc đức thành hiến ái để toàn chơn.

Kính Như Lai chung là Thầy trên Tam Giới để Hoàng Đạo lại trí tuệ lớn của Thượng Thiên, kính Tam Tông chung là Đức Nhân Thượng Học để Hoàng Đạo lại sự minh triết của tam Thừa.

Kính Tổ Thầy Ân Sư tại thế hội sự cơ duyên giác ngộ Hoàng Đạo lại sự thông thần minh huệ linh nhơn, tam kính đến từ lòng thành chí nguyện lớn viên dung.

Đạo là Thầy bắt nguồn từ Như Lai Cổ Phật, Trời là Cha sanh nhơn chánh từ Bạch Ngọc

Kinh. Phật là Mẫu ái kim nhơn có Kim Thân từ Tây Phương Cự Lạc, Tam Tông là Minh Sư hàm thụ cho chơn Tiên chơn Thánh giáng phàm. Quốc Gia là Tổ Phụ chung, bậc hành nhơn phải tri văn minh tự đức, con một nhà bậc đại triết đại ngộ bắt sát đề Đại Hoàng Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc minh tự đức phải thức ngộ vào chu kỳ Thượng Nguyên Thánh Đức, đem thiên hạ vào cửa đạo thái bình cho công quả toàn chung.

Bậc minh tự nhân phải giác ngộ vào Kỳ Nguyên Di Lạc Quần Tiên Xương Nghĩa làm tròn công đức Kỳ Ba.

Thiên nhơn phải minh di thiện để đạt đạo, cái chơn thiện của minh giáo bậc thiện đắc Tiên Chơn.

Công đắc thành lập sự hành nhơn trong thiên hạ, chi công cho công viên quả mãn, tâm

đắc thành lập sự hành đạo trong thiên hạ cho trí tuệ viên dung.

Nhân đắc thành lập sự chỉ dân trong thiên hạ cho tròn chí nguyện, Thiên Đạo chỉ quý dân bình lòng cho thành chánh quả Kỳ Ba.

Thương thông thần bậc đắc đạo phải hiền ái, dăng sự thái bình trường sanh giáo của bậc chân nhân.

Thượng thông Tiên bậc đắc đạo phải dăng ái dăng sự thái hoà vào lòng nước để chánh giáo chơn Tiên.

Thượng thông linh bậc đắc đạo phải hiền lòng chí nhân dăng chí nguyện giúp đời quên mình để chánh giác linh thông.

Chí nguyện lớn đem chơn Nhơn vào Tân Dân Minh Đức, chí nguyện tròn đầy đem Thiên Đạo vào siêu giới loài Nhơn. Chí nguyện cao minh đem Minh Châu siêu Tam Giới, đạo nhân đắc thành Thánh Đức hiệp bốn lai sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thân sanh để trong lòng nước cố vấn cho hưng chính tinh ba, chí nguyện kinh quốc như đại gia thì gia chung quảng độ, gần bậc minh di thiện để khai mở trí linh nhơn, cận bậc minh di đạo để khai mở huyền cơ sách lược, yêu bậc công minh để ái thuận sự quảng trị chi dân, ái bậc chí nhân để hàm thụ tâm sanh quảng độ cao quý bậc hiền tài để hàm học sự bảo quốc tận trung.

Quốc chi quý Thiên sanh bậc minh quân chi đạo, dân chi quý Địa sanh bậc minh đạo chi dân, gia chi quý Hoàng Tộc sanh bậc minh đức chi dụng, nhà chi quý Gia Tộc sanh con thảo chi nhân. Có phải nhân chi quý nhân sanh hiền nhơn và những hàng quân tử.

Nước trị bình chư hầu nghiêng mình lễ kính, quân trị bình chư châu kiến quốc kinh bang, dân trị bình Chư Thiên giáo nhơn trường sanh chi bản, quốc độ thành Niết Bàn, xã hội thành đại tiên bang.

Hoàn Cầu thành một quốc độ thái bình chi quý đến muôn dân, Hoàng Kim phục nghiệp trong quả đất trăm họ hưng vinh giàu mạnh đến muôn nhà. Người đắc tâm hoa hiển ái cao thành đức, nhân đắc Tiên tâm pháp hiển đạo trí tuệ sáng sơn hà.

Hoàng Kim đắc lậu tận thông trường sanh chơn Tiên học Phật, quốc và gia thành một khối đại thiện chung thì quả đất thuần dương chánh định thông linh.

Minh Châu hiển Thiên Đạo ban trường sanh chi đạo, chơn như khai nhơn đạo ban cơ Di Lạc chi dân, chơn pháp khai địa đạo ban luật chỉ nhân cho Thần Tiên Tam Giáo. Bậc đạo đắc thành là hàng tri giác an dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

- *Hết Quyển. XXXIII*-

Quyển. XXXIV
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đắc Phật đắc Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dâng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dâng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dâng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào tinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiển yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỷ Nguyên Di Lạc hiển yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Quyển Đại Thừa Chơn Giáo

Quyển Đại Thừa Chơn Giáo là trí độ (Trí huệ độ người sang bờ bên kia) của thiền sư của phụ nữ, là sức mạnh của giải thoát là tính nhân thượng học của nhà Đạo nhà Phật cho phụ nữ tu hành. Nên sức học của nó là tâm học sanh trí tuệ, tâm học sanh trí đạo và tâm học sanh cách cảm thần giao, làm cho tâm ta sống chung cùng Phật cùng đạo.

Nên tâm sinh thì trí tuệ sinh theo như mặt Trời mọc lên ra khỏi mây đen, nhìn Vũ Trụ quang phát minh ra con đường hoàng đạo, làm

cho Trời Trăng Tinh Tú đi theo con Đường Hoàng Đạo đó tâm nguyên, đi theo con Đường Hoàng Đạo đó tâm ta là ai trong Tiên như Phật Thánh, và tâm ai lại là ta trong chánh giác ngộ tâm thanh.

Đến đây cái nhìn của nhãn quang có trọng lượng di đạo, có đủ thái ất thần kinh làm cho sức đạo bình trị, làm cho trí độ bình đạo. Như hàng dâng công tâm vào sự đại đức của tâm kinh, như dâng tiềm năng vào đại đức để mở trí tuệ, làm cho sự vận năng đồng nhất với tâm, làm cho sự màu nhiệm đồng nhất với đạo, làm cho tâm bản lãnh, làm cho tâm lãnh thần hội, để cho sanh xuất Kim Thiên Tử mà thành chánh quả kỳ ba.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

I. Mẫu Ái Chi Dân: Con Đường Hoàng Đạo làm cho dân giàu để văn trí thông minh làm nên như thượng chi như, Quốc Gia có được lương tài vì sự cao quý Quốc Gia phù trợ

công đạo, làm cho nước mạnh về nguồn nhân và mạnh về nhân quyền, kinh bang tế thế được phồn vinh, lòng dân đặc nhất sự đạo đức tinh thần. Đó gọi chi dân có đủ mẫu ái của hàng Thượng Đức.

II. Mẫu Mục Chi Giáo: Đạo ta phải có gốc chi quý tại Trời, nên phải có Tổ Phật tại đất để phù trợ sự tế thế vạn năm, làm sự truyền thống của nhà Đạo, làm sự trí độ của nhà Phật đi trong một sự luân lý, có gia giáo có đủ hiến pháp trị an, làm cho dân giàu cho dân mở trí văn minh, nước mạnh cho phục sức không còn nghèo khổ, giàu sang mà biết bền vững lâu dài. Đó là nhờ hàng trọng phụ biết dạy dân chi giáo.

III. Gương Mẫu Chi Đạo: Người trên suốt đời vì đạo ái quốc mà phù trợ cho sự công lý của một Quốc Gia, và lại biết tu thân thiện định làm cho hàng quân tử biết nghiêng mình vì nhân lớn biết hiến ái, đạo sĩ biết bùng bình chế thủy được toàn chung. Ấy là nhờ sự mẫu mục chi đạo của hàng đại giác có lòng chí nhân tu đạo và giúp quốc gia hiền chánh.

IV. Nhặt Lòng Phiền Nã: Được người khen ta cái khen kia rồi cũng an cũng định, thua để người chê cái chê đó thời gian nó cũng qua đi, hơn thua thương thù và oán giận, số kiếp tài hoa như đóng một vai trò, làm tròn bốn phận rồi tự vui với cái thanh tâm của ta, tự an với cái giác ngộ lớn với Trời với Phật để siêu nhân mình vào sự giải thoát toàn chơn, cho Quốc Gia có đủ hiền tài dâng hạnh tề gia tức đạo ta thành chánh quả.

V. Nhặt Sự Đấu Tranh: Đa khoa để đậu được rồi an trong sự công danh, đa tranh để thành nhân được rồi an cho nhân trị bình đẳng pháp giới. Có được như vậy gọi là tu thân tề gia đem cái đạo nhân hoà với lân bang bằng hữu.

VI. Nhặt Lời Phi Giáo: Không chê người mình chưa biết, không chê đạo người mình chưa học, không chê Quốc Gia người thô bạo, để sự văn minh của thời gian trả lời cho sự hiện hữu là Thượng Học Chi Đạo. Có không chê mới là hàng khiêm ái gia tề.

VII. Giác Ngộ Tri Kiến: Thiền định khi được phát trí tuệ mới giác ngộ sự quê mùa của

bản thân ta và của tâm mình. Từ đó biết đổi mới cái tâm tức đổi mới cái con người của mình vào Thượng Nhân Đại Học, làm cho tâm tàng thân vào các cửa thân mình để ta di đạo.

VIII. Giác Ngộ Bản Lai: Biết được cái nhân của phi thường nhân, cái tim của phi thường tim mới đi vào cái ta là ai và tìm lại cái bản lai diện mục ai lại là ta trong Đại Khối Linh Quang. Cái biết đó giúp ta đắc thành chánh quả.

IX. Giác Ngộ Thiên Cơ: Thượng Nguyên là chu kỳ của Đức Phật Di Đà, Trung Nguyên là chu kỳ của Đức Thích Ca Mâu Ni, Hạ Nguyên là chu kỳ của Chúa KiTô và Tam Giáo.

Chu kỳ đi lại Thượng Nguyên lại là chu kỳ của Đức Phật Di Lạc của kỷ nguyên Long Hoa Đại Hội, Bạch Vân Kỳ, Quân Tiên Xương Xương Nghĩa tu như di đạo. Có Đức Quan Âm, Quan Thánh và và Trăm Quan và ba ngàn Đại Đệ Tử của Phật Di Lạc dạy đắc đạo đứng ra lập đời Thượng Nhơn Chi Đạo Kỳ Ba. Thiên hạ đến đây phục vị giàu mạnh an hưởng đạo đức thái bình.

X. Giác Ngộ Sanh Tử: Những người tu pháp Như Ý Thiên Định, xuất thân đi học đạo là những người thông hiểu luật sanh tử trong mỗi chu kỳ của Thượng Nguyên Hạ Địa. Nên họ làm việc nhân chánh trong đời sống là vì nghĩa vụ thiêng liêng, nên quên sự sanh tử chướng của kiếp làm người để công viên quả mãn.

XI. Giác Ngộ Chánh Tà: Người giác ngộ gặp Phật đốn Phật, gặp ma đốn ma, lòng đã dứt thiện và dứt ác, lòng dứt thiên vị để mở thiên tư làm việc theo đức năng của sự trí tuệ, không buộc theo tâm tánh thiện hay ác mới giải thoát màu sắc của tâm mình. Trở về sở học không màu không sắc của Tam Giáo thế gian mới thật đặc chơn đạo, đặc chơn đạo rồi đi độ ma không còn câu chấp ta là Phật.

XII. Giác Ngộ Thế Gian: Người tu thiên định khi phát huệ mượn thân tại thế để đóng góp sách lược nhơn trị vào đại thể chi dân, làm một sự công đức trong sự nhơn trị chi dân cho dân giàu quốc mạnh thái bình. Lòng phải quên sự thương thù oán giận cho chánh tu đi, lập

công đức và sở năng để thành sự công đức viên mãn của nhà Đạo nhà Phật trong sự cố vấn tài nhân cho đạo an dân thanh trị. Giúp cho quốc gia tức giúp cho đạo ta thành đạo.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bá nhãn thành kim thị thái hoà, bát nhãn thành kiếm trong sát phạt, luyện nhãn nại trong bản thân của thiền sư để kim định chỉ nam. Mỗi kinh lạc trong bản thân lưu triều huyết mạch, nó có sanh có khắc, có động và có tịnh, như một Quốc Hồn có đầy đủ nhân duyên.

Ta khai cửa nhân thiên bày ra ngũ căn sanh khắc, muôn vạn sự trong mình theo nhịp thể thần linh, tâm tịnh nó sinh trí tuệ, động tâm nó khắc chế, nhân cũng từ nó sanh, bát nhân cũng

từ trong nó hoá thân, mới thấy rõ thân này có chứa Phật và ma.

Ta ngồi thiền định niệm A Di Đà nó bên trong lo ca lo hát, ta tu tại lòng nhân nó xúi ta làm việc bất nhân, còn trí tuệ ta sanh nó bày giao tranh trước mắt. Ta mới thấy tu thân trải qua trăm điều nhẫn để thắng lại lòng ta.

Bản thân bất độ hà thân độ, bản thân bất ngộ hà tất độ tha; ấy mới thấy ta tầm ta trong muôn hình vạn tượng, đó mới thấy trong người ta đều có Phật và ma.

Bệnh khổ là ma nghiệp trong ta đòi trả quả, tà chánh nội điển có tu thiền định mới tìm ra nó là ai. Nên ta nhẫn để khử trước lưu thanh, thấy đó bỏ qua để dung hoà chữ nhẫn. Có bá nhẫn mới thành kim thị thái hoà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bản thân người tu đạo phải thoát không chấp đúng và sai; nhân của cái sai sự vô minh cho là đúng, nên đúng và sai người tu giải thoát để đó về không tức phải dụng chỗ lòng trống không lòng.

Như kẻ chấp đúng đã từng làm sai trong đời sống, người vừa mới làm sai lại có sự đúng đã làm qua, thân biết nhân không tranh lời ôn nhu tự hoá giải, tim bất tranh tha được nhân quả cả hai, kẻ đúng người sai không bằng lập nhân ta tự bình trị, trị cái tâm bất cập và trị cái trí tha cầu tha độ của loài ma.

Nhẫn với bản thân lập nhân trị trong đời sống, tim nhẫn để qua các ải vô minh, khi có thân sanh ai cũng khó về bệnh lão, lục dục vô hình giữa thế là một trường thi.

Hàng thi đậu thì thăng thiên hoá hải, bằng thôi hoá vào kiếp sống luân hồi, cái chết của người già chuẩn bị qua người trẻ, cái sanh của luân hồi theo đó mà ra.

Nhất Điểm Linh Quang qua kiếp người trả quả, bản ngã của luân hồi theo kiếp hội thần kinh, tim thanh nhẹ thì sanh Kim Thân phục

thủy. Bản năng trước thối hoá trong kiếp luân hồi.

Một kiếp tu thân giải muôn ngàn kiếp, một kiếp giáng sanh để hoá muôn kiếp trầm luân, sanh lão bệnh tử, giàu nghèo sướng khổ đều do kiếp số mà Công Đức Tam Thừa. Còn đặc thể công danh nhờ vào công phu của kiếp trước, còn vô phước đời nay làm theo sức sống của hạ nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Kiếp trước không tu thân kiếp này không có quả ngọt, còn đấu tranh trong tội phước làm nặng tâm linh, người tuy sống đều có vô hình luật thưởng phạt. Bản ngã bình mới thoát hệ thống thần kinh, Cha Mẹ sanh thân, thân sanh theo nhân quả, đời sống vô minh trong đây nghiệp lực thần kinh.

Thân ta chính thân để thân hoá Kim Thân,
biết có mới thoát qua muôn ngàn nghiệp, biết
thối hoá giải nghiệp thân, trong một kiếp trả
muôn ngàn kiếp nên vui trong đời sống biết lập
nhân lên cải hoá nhân.

Dòng sông thanh rửa tâm người giác ngộ,
Trí Đại Thừa chỉ mở cho bậc đặc nhân tâm,
Học đại ái nên hiển thân luyện lòng từ ái,
Đạt tình yêu nên hiển pháp đại bi yêu.

Bậc thượng lập thân rèn thân để thanh tuyền,
bậc trung luyện thân trong hoá độ nhân duyên,
thuyền không đáy không chìm trong gió bão,
Kim Thân sanh không sợ trước giữa dòng ô.

Biển đời lớn người luyện thân trong nhân
quả, dòng đời ô không để ố ngã tâm chơn, thân
trong chứa muôn pháp nên khai ngộ, thân trong
chứa muôn tội nên gội rửa, thân trong chứa
muôn động nên thanh tịnh.

Thân thanh kiến trúc lại Quốc Hồn,
Thân tịnh kiến trúc lại huyền đức,

Thân sanh tội phước được sanh theo,
Thân trưởng nhân quả bày trong sổ kiếp.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Thân có Bồ Đề tự nó sanh trưởng đạo đức,
Thân có gốc Tiên Thiên tự nó trồng nhân,
Thân biết luyện vượt qua sanh tử chương,
Công dải hoa thoát nhân quả chánh tà,
Luyện cho thân vượt khỏi bảy rừng ma,
Yêu lục dục quý thất tình luôn quấy phá.

Vì đại yêu ta nhả trong đời hiện tại,
Để luyện nhân rồi trở lại cõi chí nhân.
Nếu không tu bá nhả ở cõi trần,
Sao liễu ngộ tánh nhân trong xã hội.

Mục thước có luyện nhân để nhân không
còn tối, mở ra nguồn ánh sáng Thái Nguyên,

nước được trong tánh hoá được nước lành, thân bá nhân thành thân trong hiền triết.

Đạo ta học rừng tòng không bao giờ thấu triệt, học lâu thông biết minh triết đó bao dung, trong Thiên Quang mở chơn giải cũng vô cùng, minh thì định tâm trung bình lai tịnh.

Nhẫn để nghe trong lòng có thật phát thức,
Nhẫn để thấu thị chơn lý hai chiều,
Nhẫn để con tim mở học đại tình yêu,
Nhẫn để pháp tánh khẩu ngôn diệu chuyển.

Nhẫn để hiểu luyện tánh nhân thành diệu,
Nhẫn để tâm phát được lý trị muôn nhà,
Nhẫn để tường thông đời đạo rồi qua,
Nhẫn để trị ta đi vào mực thước lớn.

Thế gian là nơi hỗn độn ta từ tồn an tu,
Thế gian là nơi cầu kỳ ta thanh y hoá trí hải.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Không chấp ta đúng trong ta không phát cuồng phong vĩ đại, không chấp người sai để người minh thị cái lòng từ. Nghiêng mình cho tà chánh đại tôn sư tự xưng tự xếp, họ trả quả thật như rồi thanh y đi cầu đạo để chơn sư.

Có những cái thời gian trả lời tất cả, có những câu đốn pháp thấy lý hội tự tâm sinh, có những việc phải lui mình trong thanh thản, có những lời cần nói lại nhấn chẳng ban ra.

Ai cũng có trí đại tha, tại giận chưa dùng đến, khi nguôi lòng tự hỏi biết việc của ta sai là không tha được chánh lẫn tà.

Trong vật lý nhờ tha tâm thông thượng công tự trí, vào nhập thể thấu thị nhấn để đạo mình linh. Tiên khí hội điền kinh hoá quang cho linh thể trí, Phật Quang hội tâm điền phát ký ức để lầu thông.

Nhấn với lòng ta thông thì đạo trong biết cần ý, xử thế mình tường cho các thiện ngôn pháp trở hoa, lòng chứa Phật Quang người nghe

thông suốt lạ, hoá Phật tâm lành xử thế trong đại vị tha.

Nhẫn với người chỉ lỗi thiên nhân cho họ giác ngộ, nhẫn với thời kỳ thiên số thay khí hoá bốn phương, nhẫn với bằng hữu để mình tường an chánh lý, nhẫn với đại gia đình để dạy đại hiếu tình trung.

Hoá giải thiện ác chỉ cần bậc đạt nhân lo bớt ác, hoá duyên an chỉ cần luyện tánh diệt cầu an, bậc đại trí thiên hạ đã được trong minh tri, bậc Đại Tu Di thiên hạ đã định được một chu kỳ.

Người biết bớt ác là người đại nhân trong thiện tri thức, người biết khử lòng tà tức là đại sám hối tự hoa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đời Thượng Nguyên Trời giúp người thuần thanh khí hoá, người được khí thanh trợ nên thiên lý rất tỏ tường. Bậc luyện pháp thì đắc Tiên chơn phát nguồn đại lực, bậc luyện đạo thì đắc Phật pháp, pháp tướng Như Lai.

Thiên hạ đồng quy y chánh để học chánh đẳng chánh giác, thiên hạ đồng quy y giác để học đại ngộ giác tha, thiên hạ đồng quy y thanh tịnh để vào thất nhập định, luyện thần thông thần mở chơn huệ thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đến sở học của Như Lai: Như Lai Tâm Kinh trong Đại Thừa Chơn Giáo, bậc học đạo Như Lai là sở học thượng căn minh giải.

Lập định huệ làm phương thượng,
Thông trí tuệ làm sách lược,
Cao căn cơ tâm lý quy điền,

Liễu pháp tánh chơn truyền khai ngộ.

Mở cửa huệ trong thông lậu số,
Liễu tánh ngoài đại ngộ vô căn,
Trống tư duy giải thoát ngã trần,
Bình linh trí quang đăng tỏ sáng.

Trí tuệ mở học kinh thông đại tạng,
Thần giác giao cảm tánh hồi nguyên.
Trong chánh tâm di đạo tự nhiên,
Ngoài chánh niệm thần tiên cảm hoá.

Đắc lục thông vào trong đại ngộ,
Thông thần quang thấu số vị lai,
Đạp mây lành xuyên thấu cung mây,
Vào đại trí thượng tài chánh định.

Vào Hư Không Máy Thiên an hạnh,
Thật thà tâm bộc bạch chơn nguyên,
Thế gian tu thiên lý tầm nguyên,
Nhập đại định xuyên tâm nhập đạo.

Cửa Huyền mở thông linh Tam Giáo,

Tâm khai thần đạt Đạo Hư Vô,
Huyền cơ mở luyện trong Máy Hạo,
Tâm cái tâm thâm kín Trời sanh.

Mỗi thời thần tịnh tâm đại ngộ,
Mỗi thời kinh giải chỗ linh không.

Thượng đi tìm tâm để tâm trong hiệp tánh,
phát thần minh hạ phải giải thông, tri kinh tạng
để ngộ cây chìa khoá vô hình ẩn ý. Người đi
tìm chơn lý là người biết khai định huệ của
lượng tri.

Trong soi thấu để tường vi,
Ngoài tánh an để lập trí.

Trong soi tâm lập tâm trong tầm lý,
Soi tốt lành để lý hội làm tâm.

Đạo đến chánh giác tất cả giác quan hiệp
vào nhất thể, tâm tướng tình pha chế thành tâm
huệ Linh Quang. Không trối tâm sinh để tâm
trung tự huyền hoá, không cho tâm lạng để thấy

biết vi diệu huyền cơ. Mỗi việc thấy biết lập Tu Di Sơn để đề hồ quán triệt, có và không trong thiên lý đến tận gốc vô cùng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tri sự vật để tường thông nguồn gốc rồi quán thông để cảm, am tường nguyên thể mình gọi nó biết dạ và vâng, ngôn ngữ của siêu nhiên vạn linh cúi đầu thọ sắc chỉ, như ngôn tri đại quý di chuyển được vạn giới ngũ hành.

Mỗi lời ra sắc lệnh Thiên Binh Thần Tướng đồng ứng giá, Như Lai tâm hợp lại Tam Thể Hội chơn lý phải nghiêng mình.

Như tiếng nói của Như Lai là Diệu Âm làm lòng chúng sanh mát lại, làm trí độ chúng sanh minh diệu lại, làm đức sáng soi lại trí tuệ vô biên.

Mỗi sự liễu ngộ soi tâm, tâm quờn chung đạt thủy, việc học như mình đường chứa gốc

đạo huyền cơ, tỏ văn chương để chánh định trong lập giáo, mở minh đường hội tụ đại khối Phật Tiên.

Như gió hộ thuyền lại nhìn trong không đáy, như tâm hộ tánh nhìn thấu thị lại không lòng, như minh kính hồi quang cạo sạch thì thấy suốt, như linh tâm hộ tánh pháp, tánh tịch lòng lớn hình không, như lục dục ở trong học đạo thông lặng lòng trong vô chấp, thấy biết đề như hộ tình hay đặt minh triết đề vào trong.

Tâm tịnh được đạo thông lập tâm minh chủ sự, vào tận trong mới hội Thiên Sứ, Thiên Sứ lại chính hoá thân ta. Như cánh bông trở hoa mỗi bên trong đều có nhụy, nhụy để xạ hương còn hoa đẹp để khoe màu.

Bậc trí có đạo trong thì tâm cơ để kết lấy ngẫu, vào được trong thông thần thì lãnh hội được linh tâm, cảnh sanh tướng lành tâm muôn kinh hội vào vô tướng, tánh lặng trong muôn tướng vạn tướng cũng tường thông.

Như vật cũ chưa xài tới thì đem đi cất giấu, trưng bày việc sáng sửa cho phù hợp thích nghi

phong vũ của thời kỳ. Ấy là người biết cân phân nặng cùng nhẹ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thấy thông nhanh trí tuệ phải phát trong mau lẹ để thần lãnh hội tâm, trí sáng lãnh hội chơn huệ. Cả hai đồng về trong thể đạo lớn nhất thông.

Đến tột cảnh thần di chính thần thông, nhân di chính nhân thuận. Cổ Phật chứa đạo lớn người thông đại đức được vào.

Không học để thông tri cái biết từ đâu sanh để trí, không luyện để thấu thị cái hiểu từ đâu tỏ ngộ sự huyền vi. Nên bậc Thần Tiên Thánh Phật cầu tiến sự hiểu học thông thiên, đạo không ngưng chơn lý và chưa hề dừng lại để nghỉ, một sự học vô cùng kết được thủy mới toàn chung.

Người thiên định họ dám hy sinh coi nhẹ của phàm là họ đã thấu ngộ đại linh trong giác trí để tâm siêu. Còn bằng chấp vào pháp linh làm hạn hẹp đại thể trí, cứ trói thân tâm vào Tam Tông để hữu thủy tôn thờ, không giải thoát toàn năng đại trí tuệ ở đâu về để ta siêu ta là Phật.

Học đến tột siêu giải thoát trong ra ngoài để siêu hoá, siêu thoát thai lòng rồi ra người để đức lớn tam siêu. Như người đắc đại tình yêu làm xong ra người yêu và cho họ siêu giác.

Đắc Phật cho liễu để ra ngoài cho liễu sanh tử quờn không, không có nghĩa đây có nghĩa là ở cõi không phiền não, tức ta quờn không là trở về cõi không phiền não để Hư Vô.

Mỗi thế đứng vững xong lập bốn phương để thế trụ, liễu đạo trong đại hoàn vũ, lập thế trụ lớn để Hư Vô. Như người làm quan nhỏ không chịu học thanh quan cao mức tiến, làm sao thành đại phẩm lớn sau này đi làm quan lớn để hiệp triều ca.

Đạo cũng vậy, biết quý ở phương vị này thuận nhất xong rồi vào phương vị lớn để cao

hơn đạt đại quý. Ấy có phải học toàn chung cho được thanh tri đại trung thì muôn ngàn toàn đại thủy lại nối nhau về thành biển cả của tình yêu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Cửa đại ái không chê quê hay thành thông trong để đại tri, còn tánh liễu thì mạng sanh hoá vào được ngã vô sanh. Thành phẩm ở một vị trí nhỏ lại bán ra thị trường lớn, được trong mực thước nhỏ lại phát đại giác lớn để đo tâm. Thế đứng có đồng thì mỗi phương vị có chính tâm bình chuẩn, đạo lý có đồng thì mỗi cửa Trời có chánh đẳng để quờn nguyên.

Thần Tiên đồng lý hội được vào trong để siêu giác, Thánh Phật đồng lý hội vào đại thể để chơn nguyên. Như ván lớn đóng vào đại thuyền không còn gọi là đại mộc, lại gọi là con thuyền giác đạt đại ngộ không đáy hồi thiên.

Nên bậc tu đại thiên liễu được phàm tâm thì tâm lớn siêu linh trong tự giác, không bỏ của đời mình đạt, chỉ liễu cái tâm phàm để siêu hoá cái Thần Tiên.

Còn Tam Giới Thần Tiên không liễu cái thần thông phép thuật, huyền hoặc làm sao đi thẳng vào trực ngộ cái đại lộ kiến tánh để minh tâm.

Bậc thiên định chi đạo không chấp hữu tướng thường trói tâm vào trong đại hình tướng, còn đại chơn lý vô cùng xả bỏ tâm liễu lớn để về không.

Ấy mới gọi đạo thể Như Lai là đạo đại thể vô tướng, vào trong các tướng thì nó sanh phương thượng chỉ cho hàng làm chủ tư tướng để giải thoát cảnh thường, tâm không phiền não để mình siêu.

Trong không chấp mình cao thì tâm siêu phát bình đẳng, ngoài không mê mình thượng thì tánh kiến phát trí tuệ để trung. Như ngọn gió đại cuồng phong thổi nó vào hồ lô thì hết gió, muôn ngàn thần thông biết dừng liễu ngộ lớn để mình vô.

Vì vậy bậc học đạo thanh tâm tự biết giải đề định tánh, bậc học chơn truyền lớn không bàn chuyện pháp lực với thần thông. Tất cả phương tiện lớn nhỏ để dùng khi ta gặp khó, không phải nó là cứu cánh trong thanh tịnh Đại Hư Vô cứu cánh Hư Vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đại thông thiên trong Đại Hư Vô là dùng đại trí tuệ thần linh thông phát chơn huệ, như dòng nước về biển lớn lọc sạch mới hội về trong diệt độ không mê.

Bồ Đề lớn vô bờ, ngoài liễu tánh không trần, Minh Cảnh lớn phi lai. Nhận sự tâm không phiền não thì tâm kia mới về cội không phiền não.

Còn nhập thể vì đại đạo tương sanh dạy sanh nhập hoá, đồng thể nhân như trần nhận vạn khổ hoá chúng sanh, đồng một đức thị hoá

cho chúng sanh đại lực, đồng mực thước chúng sanh hoá độ đại chúng sanh thì Phật đạo ta thành.

Tâm đạo không đồng Thái Cực thì không phát ra đại chủ lực, nhập thể không mang hình tướng chúng sanh, lập đức đầu để chánh uy vũ độ người. Nhờ liễu ngộ lớn nên viết kinh cho chúng sanh đại thể trí, nhờ trụ trong Diệu Hữu của xác thân chỉ nguyệt cho thiên hạ hồi quang vào cội siêu năng.

Bậc đại giác ngộ có đức tốt lành đạo tâm sanh bình đẳng hoá giải giai cấp, nhân tốt lành khai trí kiếm luyện tánh đức kim nhân.

Nước trong đầu nguồn phát ra tự tánh được trong dịu ngọt, Phật nhập thể thị giải, người phát được tánh người linh. Muốn được đạo chính mình phải linh thông kinh tạng học, trí Đại Thừa chưa mở chơn truyền luyện không thông là do trí tuệ chẳng chịu về.

Phật có bụng chứa được đại kinh luân để thân tâm chính huân, tánh Phật chứa đầy trí độ, tánh phát được tươi ngàn nhà.

Thông lý hội cho xa để chứa Thiên Kinh Trời vô giá, thông kinh Trời mới dứt đọa trong sanh tử chương vô minh.

Tiên Thần có chương vào pháp thuật nên không phát được đại trí tuệ, vì còn chấp vào pháp thuật ta là hạng nhất. Nên không đắc được cái tâm không.

Nhân thần có chương chấp tước vị nên không phát được thần minh, vì còn mê trong danh và vị. Nên tâm đó cũng chưa trống không,

Giàu sang có chương chấp giàu hậu phúc nên không phát được bình đẳng tâm trong giai cấp, người giàu không chịu bố thí và coi nhẹ giai cấp của mình để bình đẳng tu thân thì tâm đó cũng chưa không trong vạn hữu.

Quân Thần có chương chấp vào quyền tước nên không phát được nhân chánh tận trung. Người làm quan mà còn sợ người khác tranh đoạt với mình, lòng chưa có thật sự hy sinh vô quái ngại thì lòng đó chưa hẳn không lòng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Học sĩ có chương chấp vào bằng cấp danh giả nên không phát được nhân quyền, tri nhân có chương chấp vào sự thành công nên không phát được đại đồng hiếu để.

Hậu nhân có chương chấp vào số mạng nên không phát huy được tiềm năng để trả nghiệp quả ngàn xưa, để đạo không tâm chứng đạo Đại Thừa.

Tôn giáo có chương chấp vào tôn chỉ ta, tổ chức ta đại ngã nên ngã mạng, số điều đặn không trong sơ giáo để bình đẳng đạo của Như Lai, tức có ta coi như dường như không ta để đắc Trí Định Huệ.

Địa Tiên có chương chấp vào khoa năng nghiên cứu vật chất nên đi sâu vào vật chất của quỷ đạo quỷ thần, âm thần và tà tinh thật tánh làm cho người càng đi sâu làm loạn chỗ không lòng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Chướng ngại của tâm giải thoát con hãy nhìn Thầy dạy dưới đây:

Bậc sơ căn mới học kinh văn thì chướng ngã về trong lý thuyết, cột tâm vào trong sự học để chấp biết, không theo học đại minh triết để mình thông Đạo Như Lai.

Còn bậc muốn học sơ thiên ngôi tịnh chướng ngã trong cầu xin mau đắc quả, mới sơ thiên đại học đâu đã mở tâm ta, hiển tướng của cầu kỳ tham phù tịnh chấp chẳng chịu chi.

Còn người sơ cơ lấy lời kinh văn cao để làm cho thiên hạ sợ, không ngờ làm cho thiên hạ sợ thì mình phạm vào sự nhân quyền bình đẳng chướng của Hư Vô.

Người loạn đấu phi ngôn trí tuệ trong chơn phép lại bàn phi lễ để giải, tâm phi nhân nghĩa đại chướng đạo giáo đấu tà tranh làm loạn tâm thần.

Lập tánh không chơn Thập Thiên Linh đóng cửa, con không chịu sửa tâm mình thì Mẹ chẳng bung bình chế thủy cho con. Ấy mới thấy hiển tâm tranh thì chơn như đóng tuệ, ánh sáng tự tiêu dần tâm bóng tối lại tương sanh.

Lực vô hình không dạy bằng lời nhìn tâm để kiểm soát, muối bỏ nhiều thì mặn quá, đường bỏ ít dịu lòng. Chữ nhất đạo ở trong tịnh an cho trường lưu nhất thống, khiêm để đạo kính trọng, nhường để thấu thị đạo lớn vốn thật trung dung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thần đứng trên áng mây lành tâm động thì tụt xuống, trí đời không học vô tranh thì chơn huệ giác không sanh. Bậc đại trí biết tất cả người chê ta cứ khiêm để giả đại, có giả đại ngu đại đường đời mới thật khôn đạo tự ta bơi.

Có những việc biết đại biết huyền cơ mà còn giả ngu không nói thiệt, ẩn sự thâm kín của huyền cơ để thông số định không lộ thiên thơ.

Bậc đại thiên định là biết không nói để sử dụng cái biết về đâu cho ta quán triệt, hiểu không lộ để cái hiểu thông khiêu mở lậu tận thông. Người đầu đạo muốn thượng phong ta cười lù cho đạo trọng, kẻ tranh lý để khanh tài ta khiêm đại trí để vô công.

Bậc minh quân ta trung để đạo lớn ái quốc, hội được rừng tòng bách đóng thuyền lớn yêu dân, gặp bậc đại chánh thần lòng chí nhân ta dâng sách lược, được hàng đại mục thước tánh được ta góp vào để cứu đến vạn linh.

Có những việc ta phải góp mình lập thân tu chính cho xã hội, không phải vì nhân nghĩa là người đại nghĩa để đạo lâu thông. Còn gặp bậc đại yêu thì ta cũng phò trung chính lòng đại ái. Đó là người tu biết xả kỷ minh thông chính thuận đại ái để ái tha nhân.

Bậc thiên sư gặp chứng ngại cảnh ấy đón ta nghiệm cho ra để lý hội, nhân để trả quả hay vô hình đón lớn để thông ta. Nghiệm cái trí tuệ

trong nhần cảnh tỉnh để lòng ta hoá hải, không có nhân quả thì việc vô lý đó không sanh tình chạy đến dạy ta.

Tri cái phương sanh để thoát tình trong thanh lẫn trước, họa hay phước đều có một đại nguyên nhân, thiên lý chỉ ta vào.

Gặp núi lớn thì đi vòng, bằng đường thông giảm lực, đường đời không nên vào tận cực, tâm đạo y đức để linh thanh. Gặp đại chướng ta nhường, đón không ngộ ta lại nhượng, họ không hạ tâm chướng thì ta không để vướng trở ngăn có người đạo Đại Thừa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đạo tự nhiên: Người đạt đạo trong không chê kẻ theo hình vi sắc tướng để lòng khiêm nhu và chẳng lệnh trí tuệ đại thiện từ. Như thần đạt đạo rồi không chê đạo người ta đang tu chính, mỗi phương vị tùy hình thanh đạo biết

để tự nhiên. Cho đến Thánh Tiên đạt đạo rồi tự ta an để định tánh, giữ sự bình đẳng tín để người cầu đạo theo mục thước phát huệ tự nhiên.

Ta chính giác lời ta ban ra tức người nghe được khai ngộ, trong mỗi sự họ giác ngộ tự độ họ là đạo lớn phát huệ tự nhiên.

Không tranh đạo ta cao, cũng không chê đạo người thấp kém, ta minh trong mục thước huệ phát được ta vào, trí thượng phát tốt cao lập tâm trung bình tuệ. Cái đạo tự nhiên là không chê người phát huệ để người ngộ, không cao mình để mình hành độ trong trí tuệ vô tranh.

Vạn sự trong xã hội để tự nhiên phát huệ minh lời ta đón để ngộ, còn bằng kẻ sĩ vô duyên không hiệp vào con số để đạo ấy tự nhiên, cũng đừng trách kẻ vô duyên, không buồn người thiếu đức để thời gian trả lời người đi đến tốt cực người thông.

Mình giữ đại công phu để công bình cho Vũ Trụ, làm thiện hoài không bao giờ đủ, đừng chấp trí ngơ tai bỏ thiện của nội tâm, hữu duyên đến ta cho cái nhân ta không chấp tướng, tức

người làm trong đạo tùy thời mới thật đạo tự anh nhi.

Không giáo người phát điên, không dạy người vô duyên với đạo, người mê không phát tánh Linh Bảo, kẻ chấp trói đạo lạng không. Tự tánh họ trong không minh di thiện, trí độ không có cấp tiến thì họ tự luân hồi theo thế để kiếp khác trùng tu.

Đạo tự nhiên là đôn cho nhân ngộ, nhân không ngộ thì họ diệt số, uổng đi kiếp không lành để tự độ vào chỗ tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Dù đắc Đạo Thần Tiên ta không chê phù đồ hậu tiểu giáo, dù đạt cảnh tốt lành không chê phù tiểu hữu lẫn vô. Muôn ngàn cái nghề nhờ cơ nghiệp họ luyện rèn trong đó, muôn ngàn tranh cạnh vì cứu cánh họ tự biết sanh nhai.

Đèn trí tuệ trong tâm ai cũng biết tự soi cho họ sáng, tùy phương châm để họ chánh đẳng, tùy phương sách để họ ngộ đạo phát huệ tự nhiên.

Con đường đời có muôn ngàn sự phiền não để đốn họ thức, con đường giáo tôn họ biết chọn lựa để đi về bến giác không chê.

Kẻ chiếm hữu đang ở trong mê, người đại tranh ở trong cái chấp, sự vấp ngã họ mới tường thông đạo tự nhiên đốn họ. Chỉ có nghịch cảnh đại đốn thì sự ngộ mới thật thoả lòng nhân.

Ta là người sống trong xã hội thì phải tường thông xã hội, giữa nơi tranh sáng tối cũng là trường lớn thức đạo tự nhiên.

Kẻ thức trí không để trí mình điên vì tầm sự để đại ngộ trí, người thức kim tiền không để thua lỗ thì biết giác ngộ chỗ an tranh.

Đời tải nghiệp nuôi thân nhân trói hoài nhân mệt mỏi, hãy nhìn theo dõi kẻ mệt mỏi kia có chịu giải để mình khai.

Người biết tri thiên lý thì đạt tình, kẻ thông minh biết hoá giải. Còn hàng quá từng trải lại muốn buông tha qua sự mệt mỏi để nghỉ ngơi.

Có lúc con cá lớn giữa biển còn ngừng bơi để định vị trí, định thông thể tình biết tâm lý để kết để đạo phát huệ tự nhiên. Còn bậc Đạo Thần Tiên không nên chê để cách biệt nhân thế, xã hội là trường thi lớn tâm ta trồng chấp không vướng đường tu.

Không có hạng ngu phu thì người giác ngộ đốn ai cho định huệ, không chịu độ hạ phạm dạy ta đạt đạo để làm chi!

Cái cỏ phân tuy xú ứ bón vào gốc cây để rễ nhỏ mọc ra, cái nhãn hiển ra đại hoà vun phân cho mình trở lá, quả lớn hay nhỏ là người biết bón phân hội vào gốc, cái công biết phân để bón quả trở lớn ở trên cành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Quả được thơm ngon nhờ cái phân hôi, ta chấp nhận để bón vào cây, có phải vun phân ở dưới đất nhặt quả ở trên cành. Còn bậc muốn được quả tốt lành lại chê phân trong tròng trước, cái mực thước nào trong cõi tròng trước quả Phật trở ở trên Trời.

Còn người thiện sư lìa thế gian vô phân cho mình bón cây đạo tâm linh, xa cách thế vô nhân ai làm cho mình đốn họ đại ngộ.

Không chịu ra công thì đạo không chấp bao giờ sanh quả ngọt. Còn chê dòng đời sao gọi bậc đại ngộ hành đạo phát huệ tự nhiên.

Bậc đại thiện phải nhẫn bá nhẫn thành kim, lòng trống chấp thì kim thành thủy trí, kim thủy thái hoà có phải nhờ bá nhẫn hay không.

Nhẫn ở cảnh vừa tu vừa nuôi thân, nhờ nuôi thân mới luyện nhân chánh đẳng, cái cùng cực của phàm phu có phải luyện tánh nhẫn để thành công.

Ở trong vòng đời muôn ngàn nhân sống trong chấp trước, ta nghiêng mình để tảo phước, ta xả hỷ nộ để vô tư, kẻ được tặng nụ cười người chê luôn khích bác, mở tâm bình

cho trống chấp chứa tha thứ mới mình thông, giữa chợ biết trống lòng giao thương lại biết trống dạ, làm để duy trì đời sống không thương đấu loạn tranh.

Nơi chốn hôi tanh cũng là nơi bón phân tưới nước, mình biết cho nó là chốn tạo phước bón phân được mình xinh, cây Nguyên Linh nhờ phân này dữ lắm! ta phải trừ truy tâm phân đó để quờn sinh.

Ngàn Tiên xuống thế nhờ phân đời bón vào kết thành quả đạo, vạn Thánh giáng phàm để xin chút phân bón của thế gian để trồng lại hoa thơm. Tại sao ta tu nhân giữa thế gian lại tự tâm lìa quốc bảo, có phải người làm vườn không biết dùng của quý để giàu sang.

Sự chê trách của thế gian là thị phi giáng tội, giáng họa, ta nhận vào muôn ngàn phân ấy để bón cây Nguyên Linh ta mọc ở trên Trời.

Phật đến nhờ phân nó sanh cây Nguyên Linh muôn ngàn lá xanh tươi tốt đẹp, bón phân thêm cho muôn ngàn hoa trở tược để thơm xa, lại tưới nước trái ngang trong trần thế cho quả

kia ta thành tựu, rồi dùng mưa phi ngôn phi lễ tưới xuống cho quả ngọt ở trên cành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thiên sư nhận phi lễ để cho trái ngọt ta thanh lìa cây ta đạt quả, có phải trồng cây trên Trời nhờ thiên hạ bón phân dưới đất hay không. Đó mới thấy đạo tự nhiên sanh muôn ngàn mực thước lớn.

Bậc đạt ngộ nghiêng mình không còn đùa chơi trốn giỡn giữa thế gian, lý đó con thông phát huệ thì lòng không. Con đón nhận được chơn kinh thị giải, trí tuệ con phát linh bình đẳng tâm cho Chơn Kinh hiển hoá giữa trần, ngôn phát thành kinh tạng, trí tuệ con sáng phát theo về.

Không chấp có để tâm lý không mê, không chê không, không để cảm thần trí, nhất đốn thì tâm ngộ vào chỗ hiệp đạo phát huệ tự nhiên.

Con đừng lầm tưởng ta tu là Thần Tiên phải tới điểm hoá, cũng đừng chờ thần thông và chúng đạo được phép lạ Tam Thừa, mà đưa ta vào cùng tột của thế giới con người để ta biết hoá đạo chính ta giữa chợ, cũng đừng lầm lẫn Phật của chùa lớn đến độ ta mới thành, ta mới giác ngộ.

Nếu con tính đạo ở trong chùa mà không tính đạo ở giữa chợ là con tính sai nước cờ thiên lý, người đánh thua thiệt tại mình mê chấp tôn giáo hình đồ.

Người không tướng thiện ác gặp chữ ma cũng đón để ta bớt ác, còn bậc tâm lành gặp chữ Phật cũng đón để ta mở thiện giác lại ở trong ta, còn hàng thiền sư không ghét chữ tà vì đại tư duy không chấp ác, còn bậc yêu nước không yêu chữ chánh vì đại cứu cánh dạy nó suốt thông ái quốc để định sơn hà.

Chánh thuận được linh thông tà kia quy y đại thiện hỷ. Có phải độ cả chánh lẫn tà để đạo vô thủy đạt phát huệ tự nhiên.

Bậc thiền sư không thiên vị tức là người tu chơn diệt lòng vị kỷ, phiền não tự đó ly tâm

không tầm phiền não để trị an. Không trách gió bốn phương nếu thật sơn cao thì định vị. “Có bao giờ núi cúi mình hành lễ với gió bão cuồng phong.”

Bậc thiên sư chữ thanh là sáng, còn chữ tịnh là thông trong trí tuệ, đã thanh trong mượn cuồng phong tụ là về gốc lớn, qua cuồng phong ta có đại khối phân lớn nhờ gió quy tụ khắp các dòng.

Kẻ thích làm Thầy lời ra mong cả thiên hạ công nhận, nên rơi trí trong thiên hạ, thiếu thị ngã khai minh tâm đạo của chính mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Còn bậc đại chơn ngộ đạt thể đạo lớn thần minh linh giác, lời đồn đến đâu mực thước lớn đó giác ngộ cho chung. Kẻ sĩ nghe qua dọn được trong tâm muôn ngàn ngã tướng, người được đại đồn như thoát cả thai lòng.

Các học sĩ mực thước định trong tu chánh thân biết khai trí tuệ, thân kinh như giao tình minh thệ, ý nghĩa như uống được được linh nhẹ mát cõi lòng. Nhờ trí lớn mở tâm thông, thông kinh được lậu thiên cơ và liễu tánh, lúc trí tuệ chơn ngộ họ cúi đầu thừa nhận sự cứu cánh và cảm ơn không cùng bậc Đại Thừa nhận đại cứu chúng sanh.

Bậc thiên sư không cầu ai công nhận ta đặc nhất thông Thượng Đế thừa nhận, bậc tu tròn công đức thì Phật Tổ thừa nhận để đi về.

Bậc thiên sư, bậc tướng pháp đại mê vì tu chờ cho người công nhận, tu trong thanh giáo tội nghiệp làm mất chơn đạo tự nhiên vì tô vẽ bên ngoài.

Cái tâm tự nhiên bị phả lấp bị phiền não lớn kéo nhau về, diệt pháp trong khen chê tạo ra pháp tâm chứa đại chương, dẫn người theo bị cản bị vướng nên Niết Bàn hết thể đạo tự nhiên. Còn thấy người yếu đức tin lấy Chúa Phật ra thị chỉnh tà làm mất luôn các đạo chơn để kính.

Tâm biết linh thị chương thân, còn tôn xưng ta là Thần Tiên vì sợ các người kia mắc đoạ

nên xuống dẫn các người về không được bỏ đạo của Thầy ta.

Vậy con rước được kẻ ngu chung, bậc ngu chung làm càn thì nhà con cũng bị lũng. Còn con rước được kẻ mê chung dùng thần quyền để thi giải hành hung làm cả đám mê đồ, rồi con rước được những kẻ tạm trung thu kim ngân để hành đại lợi. Bậc làm Thầy không gọi đại tội, vậy không lẽ Phật đến chứng đạo lớn hay không.

Như Cha Mẹ bắt nhân để cho con ăn trộm ăn cắp không chịu dạy, trước luật pháp cho mình là giặc, trước công lý lại không lẽ đắc chân nhân. Ta là Thượng Phật bật cười cho cái loại theo chơn sanh đạo tặc không hiểu cao sâu thành giặc, không tốt dạy thành gian dối của con người.

Cái đạo tự nhiên là dạy người cho người tự lãnh để hội, họ gội rửa được bóng tối, ánh sáng phát huệ tự nhiên vào.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Cũng không nói việc thấy cao, chỉ dạy nhân mục thước, như người muốn được bộ đồ đẹp cần mấy thước vải để may, làm được vậy người kia tự nhiên có đồ mặc đẹp. Còn bộ đồ của chơn linh xinh đẹp là hành độ đại tự nhiên phát huệ lại ở nội tâm.

Thần Tiên có được bộ đồ vô giá cũng nhờ mục thước cao công quả, ở cái cõi hạ biết bón phân thì quả được ở trên Trời. Vì vậy họ xả kỷ không vui chơi để đi tầm mục thước trong đời người giải thoát, có chơn truyền mục thước đủ của Thầy trao thì Vũ Trụ lớn được bước vào.

Bậc thiên sư phải thanh phải thượng chánh để thanh tao thì kỳ phùng đại ngộ, tịnh phải lành trong trí độ thì kỳ lý phát thiên y. Còn bằng lương cập thị uy thất lễ trên thì con mất đạo dưới, xa cái lý đạo tùy thời thì mất luôn sự cao quý của đạo phát huệ sanh xuất tự nhiên.

Bậc thiên sư không đốn lớn thế gian không đi vào cùng lý để xuất hiện tận tánh, người

nghe đề ngộ phát hạnh, kẻ hiểu phát đạo, phát huệ tự nhiên.

Tâm tịnh không phải là tâm lặng không trong giấc mê đề ngủ, cũng không phải trong thời thiền ngồi ngủ đã bảo đạo đó tự thiên. Tâm tịnh là một thời thiên là tâm thiêng linh phát trí tuệ, mỗi thời thiên là tâm đi tìm linh huệ để kết thân linh.

Cho nên bậc thiên định theo dõi tâm mình cho thật kỹ, trong biết tầm nguyên kết chơn tâm hội vào đề kết lý. Còn làm biếng thì tâm đi vào chỗ tịch tịnh lặng không, dầu có ngồi thiền suốt đời cái tâm liễu trong tịch tịnh, tịnh diệt.

Ngoài thấy có tu đề hát tuồng cho thiên hạ thấy, còn bên trong là người không có chánh pháp. Sự ngồi thiền đi giết chơn linh.

Còn biết khế hội tâm mình bên trong học không đề thiếu sót mực thước, không đủ giờ cho mình minh tri kiến, có giờ đâu đề ngủ đề quên.

Cho nên bậc Thiên Tông phải nghiệm suy đề đại mực thước trở lại, bằng không đạt cái

tâm phát huệ thì uổng cả đời diệt tâm vào chỗ
thiền định để lạng không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đạo Thiên Tông không chấp ta tu vòng,
không chê hàng tu tắt, hễ mực thước đúng thì
ngộ thật, còn nó đi trật chẳng được gì. Chỉ sợ
đại học uổng công cho nó thi, còn đi lộn vào
nhà thi của thiên hạ, họ không biết mình là ai
còn đuổi ngược ra khỏi hàng rào, kẻ bị đuổi
không biết nói phải làm sao, người đến đây đi
thi đi lộn chỗ thì phát ớn lạnh, không đi theo
mực thước để cứu cánh.

Bậc tu Thượng Thừa, thượng chánh không
mở cửa Trời ai cứu cánh mình đây, tâm đại linh
thiên người tu thiên định không nói chơi, cõi
đại giác không trợn giỡn. Tới đây mới thấy
hình vi sắc tướng là một sự tu làm cho ta gặp
đại chương trong cõi tâm ta.

Tâm đại linh thiêng không nói chơi, cõi đại giác không trợn giỡn. Tới đây mới thấy hình vi sắc tướng làm cho ta gặp đại chương trong cõi tâm ta.

Còn hàng Thiên Tông chấp không đến cõi không linh không đạt gì hết, lúc gặp Phật lớn mới lạnh mình không có của thật để cho Phật tính công ta. Cái tâm lặng không là cái tâm chết trí tuệ trong đại giác, lặng không nhiều ngày cái tâm bệnh chết trong cõi lặng không.

Còn thiên quán tướng là luyện tâm trong ảo tướng, tâm ma hiển ra ma tướng, tâm chương cản lối của kẻ học đạo ngộ không. Như kẻ nhìn hoa trong kính hoa đó tàn thì tâm đó tận đạo đó về đâu, không đạt được cái chơn để mở thành chìa khoá thì sao ngộ việc ở trong nhà mình sắp đặt ra sao.

Ấy mới gọi kẻ xưng đạo cao quý không ai để ngoài sân, cái cao quý tâm linh thì thần hội, kinh pháp cao quý không ai bày trên sách trên vở, chỉ ở trong lòng của bậc Chơn Sư để giải đạo huyền vi cho cả thế giới vô hình, vật quý báu trong lòng không mục thối lại đại trí, của

quý báu trên Trời không ai tặng người học đạo còn chưa tánh bất nhân.

Hãy lắng tâm trong không thấu tánh lặng không cho nhanh chóng để kịp thời giờ tu lại, không thiếu sót mực thước của trí tuệ để đạo mình thông. Còn mỗi người mở ra sẵn có chơn kinh trong đời tu là kinh lộ, có cao Tâm Kinh mới đủ trí đại cứu khổ để mình ra.

Thiền định là người đi tâm phương sanh đạt ngộ, cao tâm thiền thấu được chỗ Máy Hạo Huyền Vi. Còn bậc thiền sư nhận định ra hai chữ đạo vô vi, vô vào trong chơn tâm để ta đại ngộ mới mở minh đường đến rước chơn đạo của huyền vi. Nó không phải là không trong tất cả, vào tận trong để vi diệu lại điền vi, có vào được trong đại ngã vô hình không thiếu đạo lớn của mình tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Còn chữ công phu người chánh tu không mê tham phù bùa ngải nhật độ, công là lập khiên ngôn cho lòng ta công đức, phu là diệt bỏ phù du. Có được công phu như vậy mới chính tu để không thiếu sót trí tuệ, không để như tâm hồn như mây nước, phải kết thể của mây nước để được Linh Quang.

Chơn linh của ta từ Thượng Thiên, cửa Vô Động Thiên nó vô hình vô sắc, sự Diệu Quang của nó là chơn Tiên chơn Phật, chơn Quang Phật tướng kết theo sau.

Người đạt được mậm chơn linh sự thâm kín của Trời ta thấy biết, đến cõi Niết Bàn diệt độ thì chơn quang Phật Tổ chỉ cho ta ngộ huyền cơ, hai thể Hư Vô nhất chơn sanh thì Phật hiển vô tướng, đạo trong vô hình là cái đạo siêu thượng để cho ta đi học Huyền Quang.

Nó vào Tam Giới thì tướng thì pháp hiển ra vì kết khí Tam Thanh trở xuống thì Diệu Hữu. Nên ba thể Trời nối liền nên liễu ngộ Tam Giáo phát huệ tự nhiên, Trời Tam Thanh có linh thiêng khí kinh thanh ta tự chuyển, nhất đạo

hiệp tam hình mở kinh tạng trong khối thần minh.

Trời có Thiên Kinh trí tuệ ta học cho thông Kinh Vô Tự, vô là vào trong siêu nhiên để thần kinh phát thông lãnh hội, còn tự là học với đại thể giới nơi đó không chùa. Bậc đại ngộ bước vô Hàm Lâm Bạch Ngọc Kinh nự thí.

Còn chữ không giác ngộ muôn đời thiên học thiên đạo không đi vào chỗ lặng không; Hàn có nghĩa mỗi sự học phải đại mực thước và trật tự, phải luôn như người dự trận pháp để hành binh. Lâm có nghĩa kinh văn trí tuệ như rừng tòng bách, “rừng nhu biển thánh khôn dò, trí không đạt huệ có mò không ra.”

Viện tức là tu Viện cho sự tu chính trí tuệ của hàng đại giác, Bạch có nghĩa là trình trắng tốt cùng trong sạch mới tham ngộ thiên cơ, để bộc bạch sự thâm kín của Trời và người trong giờ phút thiêng liêng cao quý đó.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Ngọc có nghĩa là Trời điểm đạo người nào trên đầu có bậc Thiên Tôn có tâm ấn Vô Cực để điều hành Thiên Binh Thần Tướng trong Tam Giới, nếu cần tâm ấn đó có bốn chữ “Nhu Trầm Thân Lâm.”

Kinh ở đây là sự đại chinh để thể hiện sự cao quý của bậc kinh bang tế thế hành đạo chi dân. Hễ người được Thầy truyền Tâm Kinh ở Bạch Ngọc là Thầy Trời lập kinh bang tế thế chi dân đó vậy.

Hễ quỷ thần giao động thì có Tâm Kinh trước trung tâm Thần Nhãn phát ra Tâm Kinh, mỗi chữ có thể điểm vào Thiên Binh Thần Tướng hay quỷ thần đều đứng yên bất động, hễ động mỗi chữ hiện ra trối người đó tức thì như dây trối Tiên vậy.

Vì vậy khi Thiên Binh Thần Tướng thấy phát tâm ấn và Tâm Kinh đều quỳ xuống Vạn Tuế rồi rút lui tức khắc không dám mạo phạm bậc cầm binh. Còn Tâm Ấn phát ra bảy mươi hai đạo hào quang thần quang diệu tướng, mỗi

hào quang có một tâm kiếm hiển giữa không trung.

Quý thần không tuân pháp chỉ thì kiếm đó lấy mạng tức khắc, dù đạo hạnh mười (10.000) ngàn năm cũng vô tác dụng trước Tâm Kiếm của Đức Ngọc Hoàng Vô Cực Đại Thiên Tôn. Hễ Chư Vị thấy tâm kiếm này thì biết Đức Ngọc Hoàng ban ấn kiếm. Nên tất cả đồng quý xuống lễ tung hô Vạn Tuế không dám chậm trễ sứ mạng của Trời giao.

Còn cái đạo tự nhiên là trong khêu sáng đèn tâm, ngoài trí an để minh sáng, trong đạt lậu tận thông ngoài bình giải vô công.

Không cầu kỳ để mỗi phương ngôn được định chánh lý, không bá nập để mỗi phương từ ái đại tha phương, Không y bát để trường lớn đón người chơn đạt ngộ không tranh đời để thật chơn ái lớn hoá hoá sanh sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thân cây biết kết cành thì thân cây sanh hoa lá, thiên sanh tâm chánh nhân biết hoá cảm để công bằng, công ở đời vô danh cho công viên thành quả mãi, công ở đạo vô tranh cho công đức lớn đạo ta thành.

Bậc thiên định tự nhiên biết tu chơn cho lý khế hội, như vượt ra bóng tối nhờ đốt tâm đức chơn linh. Muôn sự bình trong mới đạt đạo vô tướng, muôn cảnh an ngoài mới đắc pháp tướng trường sanh.

Thanh chưa trong ánh mây lòng ngăn cản ta phát đại trí, tịnh chưa an thần cản thần ta mở Thiên Di. Bỏ một phương vị đạo chơn hội vào thành đại trí, xa tâm phàm ô đạo mới thật trực chỉ chỉ huệ tâm.

Phàm có sắc có giới, chơn đạo vô sắc vô giới. Phàm có thính có giác, chơn đạo thông thần đại giác. Phàm có tính có toán, chơn đạo vô trần nhất thủy tâm sanh. Phàm có nộ có ái, chơn đạo đại ái tha vô phần nộ. Phàm có giác có huân, chơn đạo đại giác tự huân. Phàm có chức có sắc, chơn đạo vô tranh bất cầu báo.

Tiểu Giới Và Đại Pháp Giới

Tiểu ái thì chiếm giữ, đại ái lại hiến dâng.
Tiểu tình thì cưỡng ép, đại tình lại hoan hỷ.
Tiểu đức thì cầu kỳ, đại đức lại Vô Danh Thị.
Tiểu yêu thì chiếm giữ, đại yêu lại bao dung.
Tiểu đạo thì sắc tướng, đại đạo lại vô tướng.

Tiểu nhân thì báo oán, đại nhân lại tha kẻ thù.
Tiểu tài thì tranh đoạt, đại tài lại cứu khổ ban vui.
Tiểu học thì phân biệt, đại học lại hiệp quần.
Nên tiểu thương thì trói buộc, đại thương lại đại tha giải thoát.

Tiểu trí thì phân biệt, đại trí lại Niết Bàn.
Tiểu giác thì cầu tướng, đại giác lại vô tướng.
Tiểu ngộ thì tôn giáo, đại ngộ lớn vô hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tiểu tha thì ràng buộc, đại tha lại giải thoát.
Tiểu độ thì trói buộc, đại độ lại đại tự do. Tiểu

an thì ần trôn, đại an lại đại thái bình. Tiểu ân thì báo đáp, đại ân lại quang minh. Tiểu ngộ thì bá nạp, đại ngộ lại tự nhiên. Tiểu quyền thì không chế, đại quyền lại thanh trị.

Tiểu thuận thì hoà lễ, đại thuận lại thuận nhân hậu. Tiểu tư duy thì chấp giáo, đại tư duy lại liễu sanh tử toàn chơn. Tiểu trị thì khung khô, đại trị lại mực thước lớn nhân trị lớn linh nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Mực Thước Lớn Của Bạc Linh Nhân

Chua không để chua quá thành chát, ngọt không để ngọt quá thành đường phèn, sáng không để sáng quá thành chói, đạo không để đạo quá thành giáo đa.

Đức không để đức thành nhược, chung không để thuỷ quá thành tràn, bình không để

bình quá thành gian, nường không để nường chiều quá thành dục.

Thành không để thành quá thành dối, nghiêm không để nghiêm quá thành sai, học không để học quá thành ngu trí, trí không để trí quá thành thành xảo, nhân không để nhân quá thành quē mùa.

Lành không để lành quá thành hiền dốt, ác không để ác quá thành tàn bạo, yêu không để yêu quá thành yêu mị, ái không để ái quá thành thiên vị, ân không để ân quá thành bất nhân, thương không để thương quá thành lục tặc.

Biết không để biết quá thành cao ngạo, giỏi không để giỏi quá thành tàn bạo, tài không tài quá thành chiến tranh, cao không để cao quá thành cao ngạo, thấp không để thấp quá thành hèn yếu.

Thân không để thân quá thành thù nghịch, dạy không để nghiêm quá thành oán, lễ không để buộc lễ quá thành nguy quân tử.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nhân không đẽ phạm nhân quyền thành
kính, minh không phạm nhân chánh thành
nghiêm, giác không phạm bình đẳng thành
quyền, tình không phạm giai cấp thành ái, yêu
không phạm chánh thuận thành ân, lễ không
phạm sai lầm thành giáo, biết không phạm lễ
kính thành liêm, học không phạm hiểu kính
thành sĩ, ngộ không phạm chí nhân thành giác.

Nước không phạm biên cương thành trị,
nhà không phạm ác bá thành gia, quyền không
phạm áp chế thành chủ, trị không phạm nhân
chánh thành trung, quý không phạm tiết độ
thành bảo, trọng không phạm hiếu thuận thành
dũng, học không phạm thiếu sót thành giỏi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đãi Nhân Đễ Thái Bình

Trong biết đối nhân, ngoài biết đại sĩ. Trong biết chính nhân, ngoài biết chính kiến. Trong biết ái thuận, ngoài biết hoạt bát.

Trong biết vị tha, ngoài biết đại thứ. Trong biết bao dung, ngoài biết báo ân. Trong biết yêu chung, ngoài biết quảng độ. Trong biết sử dụng, ngoài biết ưu ái.

Trong biết lãnh đạo ngoài biết tiến cử bổ nhiệm. Trong biết tình chung, ngoài biết đại ái quốc. Trong biết đại thiện trung, ngoài biết xướng nghĩa. Trong biết minh trị, ngoài biết thu dụng hiền tài. Trong biết kinh bang, ngoài biết đại định kinh thương.

Trong biết tế thế, ngoài thu dụng tài nhân. Trong biết đại kiến thức, ngoài biết đại kiến quốc. Trong biết điều binh, ngoài biết bổ nhiệm trung dũng an biên.

Trong biết đại đo lường ngoài biết thu nhân sĩ đại sách lược. Trong biết đại chánh thuận, ngoài kiến trúc Đại Hoàng Kim. Trong biết đại giác ngộ, ngoài kiến trúc đại địa đàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Thành ở tiên thiên là đạo trường sanh chi bản, thành ở nhân là đức lớn lập đạo trị quốc chi dân, thành ở tài nhân là hiệp quân lập đại lịch sử, thành ở lòng nhân là kiến thiết giàu mạnh cho dân.

Thành ở Thiên Tử là chính thuận cho thiên hạ tướng lập công, thành ở trí độ là tướng thưởng bậc có công ưu đãi bậc học sĩ, thành ở giai cấp là bình đẳng hoá kinh thương mậu dịch, thành ở xã hội là bảo vệ quyền tư hữu cho dân lập nghiệp.

Thành ở nội an là giúp tài nhân phú hào về làm kinh tế với Quốc Gia, thành ở ngoại chính là ban giao kinh tế không phạm chính trị về nhân quyền, thành ở Quốc Gia trăm quan phải mực thước để dân định, thành ở lòng người lập Quốc Đạo nhất Quốc Tự để thờ Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Không thiên lệch đường đi để mình chính, không phù hoa kiêu cách để mình an, không dung nạp xàm ngôn để mình trí, không ràng buộc nhân nghĩa để mình định, không làm càn phóng túng để mình yên, không theo hàng hạ ngu để mình sáng.

Không buộc người nhân nghĩa giả để mình siêu, không thù dật luận ngữ để mình định, không cưỡng ép phi nhân để mình lễ, không hứa suông thương tạm để mình tín, không dụng người tàn bạo để mình nhân, không giúp kẻ gian dâm để mình nghĩa.

Không buộc nhờn tình thế sự để mình giải, không trối trí độ vào sắc dục để mình thoát, không tranh đoạt công danh để mình trung, không tàn bạo với kẻ thù để mình vị tha, không lụn bại thần trí để mình thông trị.

Không truy cứu lỗi người để mình tha thứ, không vương mắc tiểu tiết để mình hoà, không kèm đại tài để mình dũng, không chê bậc tài hoa để mình yêu, không chê hàng thượng trí để mình dịu.

“Có làm được vậy là đạo lớn chi dân của ta thành tựu nước nhà.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không tham phù hoa lại tham văn kinh truy cứu, không tham khoa bảng công danh lại tham khảo sâu kín đạo màu nhiệm, không tham cầu danh vị lại tham khảo chơn lý không ngừng để giác ngộ thiên cơ.

Không tham châu báu của tiền lại tham bậc đạt đạo để thưởng thức chơn lý, không tham loạn đời lại tham đạo luyện để thành nhân trị cho dân, không tham tranh danh lợi lại tham nghiệm suy cho tỏ sáng chơn lý, không tham

hàm tiểu lại tham luận chánh kiến để mở tư duy.

Không tham binh quyền tranh đoạt lại tham ngộ thiên cơ và tham ngộ lòng nhân trong đại chúng theo về, không tham điều xảo tài hoa lại tham kiến trúc Địa Đàng tại mặt đất.

Không tham cầu tiểu ái lại tham cầu tham ngộ đại ái tha quảng độ cho chung, không tham mê tiểu yêu lại tham cầu đại tình yêu của thiên hạ hiển dăng ái, không tham mãi võ cầu danh lại tham tiến cử bậc trung thần, dũng thần, nghĩa thần, để huấn dạy dân trong một Quốc Gia.

Bậc hiền sĩ yêu Tổ Quốc kính bậc trọng phụ quốc gia, quý hiền tài kính bậc xả thân vì đại nghĩa. Cái quân chánh như vậy kính bậc chỉ dân đại lễ, trọng hiền quân lương tướng để ta kính bậc đại thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đạo Trời an chánh hiền tài tự mình kính, quân tử an dân hiền tướng xả chính thân. Đó là bậc kính Vua làm tròn bốn phận.

Nhân trong trung chánh là khiêm dũng, đức trong minh chánh là khoan dung, đạo trong nhân chánh là đại xây dựng.

Tiếng nói chí thanh làm trong sáng dương chánh, ngôn xuất chí thanh làm dịu lòng nhân, thần ngôn chí thanh làm thức lòng quân tử, xả thân chí thành làm sáng đức trung. “Đó là bậc hiền thần vì công tâm hành sự.”

Bậc hiền thần gặp khó tôn nghiêm tâm văn sách lược, gặp biếng nghiêng mình tận tụy kế lương, gặp khổ không than làm tròn bốn phận. Đó là người vì đại nghĩa vụ tận trung hiến ái với Quốc Gia.

Bậc có đại trung dung thì trung quân ái quốc, người có chánh trung tình phải bình trị chi dân. Còn hàng có Thiên Di bày đại trung với Thượng Đế, tế công tâm dung chánh ái tha nhân để dung chánh đức với quân thần.

Còn hàng cao nhân phải trung trình chánh tiết, khải ngộ đạo trong thần quang minh thị hiện lối đi. Còn bậc đạt đạo đủ thiên y tha nhân để đại hỷ, thần thông thần là đại trung hiệp thủy với Quốc Gia.

Bậc cao trung thì tha bậc lành trung đại thứ để đạo trung dung minh chánh sự thoát thai lòng. Còn hàng đại công tâm thì dung chứa của tình yêu Đức Phật, đại bi thì bất sát. Còn hàng đại giác lại bất tranh.

Khí độ mới thuận hành tương sanh mới đại ái. Có Phật Trời nào không dung chứa một tấm lòng có Đức Háo Sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không đủ đại dung tha thì tha tâm thông con đóng kín, còn lòng trong không đủ dung chính thì tiềm lực nó không sanh. Có phải tha nhân lành để đại dung hạnh lại đức ngộ cho

mình trí, mực thước lớn quang minh thiên cơ trong đoan chính, xả bỏ tiểu tình tiểu tiết nhỏ trung dung lớn để anh minh.

Còn đạo thiên tâm không dung chứa lòng đại từ ái của Thượng Đế thì tha tâm thông không mở chánh định để mình về, thượng dung chánh không mê, hạ dung tha không buộc. Ấy có phải tình ta là linh được siêu thoát cả hai lòng.

Bậc đại thiên tài có đạo lớn giải tranh, không tranh thì đại giải thoát lớn đến, kêu người học keo sơn thì bậc tu trung chánh thủy, trong tâm huệ muốn đủ thì biết làm chủ dừng dung tha. Đó là cây chìa khoá thần minh trong linh giác, cũng là sức đo lường bậc lục huệ phát thần minh.

Thượng dung chánh để linh, hạ dung tình để giải, nước làm mưa thần đổ xuống dưới hồ tịnh chứa đầy; “cái huệ mở tận cung mây, cái nhân tỏ bày ở trên đất, thân ta không sửa thật, oán khí cản lối Thần Tiên.” Như nước nóng bốc lên gương trên mù khói mây che lối, kẻ

không thấy tâm gương ai tạo chương che lối ấy trong ta.

Thanh thủy để hoà hay dung tha để đại trị, đạo ở trong lòng người đừng làm tối trí trong lúc công phu.

Tim ta hữu tướng nên muôn sự thâm vào để dự trữ, tâm ta vô tướng nên muôn sự siêu hoá để linh trong. Nên tim sanh tình thì tâm ta biết hoá, tim ta sanh tướng thì tâm ta biết đăng vân.

Cái tình để tim nhân, cái tâm học của liễu ngộ, để cái tình trong tim cứu độ mở tâm lớn siêu đạo lớn ta về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Cái lý Niết Bàn là người tâm ta trong vô tướng để giải thoát thai lòng không cảm thán làm chương lối đi vô.

Hỷ không nộ thiên tâm kết thần tâm sở sanh tử, an không hôn thiên số mở trí độ đại an

nhiên, mình không giận thiên tâm đồng thanh linh giác, yêu không oán thiên tánh dung tha lớn đại thông, buồn không trách thiên cảm thông tức mạng lộ chánh kiến, giác không tranh thiên mình giác mở đạo di tâm, thương không thù thiên tâm sanh đồng biến yêu nhất cảm, biết không danh thiên trí kiểm định lòng phát huệ đạo thành.

Trong dung chánh lòng, lòng sanh đại từ ái. Trong dung chánh định, định hải lộ Minh Châu. Trong dung chánh đức, đức bi sanh thiện tri thức. Trong dung chánh đạo, đạo lực thần thông thần.

Ta tha cái xưa ta thiếu nhân, kiếp này ta đáp thiện quả. Ta tha cái kiếp xưa ta thiếu trí, kiếp này minh trí chính ta. Tha cái kiếp rồi ta tu thiếu trí, kiếp này theo Phật giữ thanh y. Tha cái kiếp qua ta sanh tử chướng, kiếp này ngộ lớn thoát phàm thai.

Biết để trí thì trí tri tạo đường thiên sanh thành lộ, hiểu để am tường giải ngộ để tự đăng thiên, chỉ có ta giải ta siêu mới đại thể yêu nhất

lý. Tánh liễu ngộ thì tận, tình liễu ngộ đại bi sanh.

Cái cứu cánh là ta biết thông chi tình để đạt lý, không đi vào tột cùng sao biết núi lớn để qua, ta không tạo ngộ chính ta ai vào trong tâm ta để hoá, đạo công bằng lại nhờ Bồ Tát tu giùm sao gọi cao minh.

Xét cho kỹ để thần minh mình tu tâm khai linh giác, mực thước lớn không vào sao đo được chính nhân trong. Nhân quả chưa tỏ thông khó công viên trong bảo đạo, còn am tường rồi chơn giáo nội chính nó hiển ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thật đạo bất sát,
Thật đức bất tranh.

Trời có Đạo Lớn Háo Sanh, người đạt đạo bất chiến, lòng nhân lớn như biển thì có chứa

đại khối hao sanh, nước lớn được linh thanh thì thái bình phong thiên hạ, đại khối đồng thanh hoá thì đạo ấy hoá cảm đến muôn nhà. Như đạo lớn của Mẹ Cha không muốn con mình đại ác, thì bậc đạt Đạo Trời bất chiến để chánh hoá lương tri.

Bậc đạt đạo có đại khối tư duy thì không đi sai bác ái trí, bậc lành nhân cao quý không đi lệch bác đạo khí đại bi.

Đạo không sát để bậc trên đạt bi tâm khai linh huệ, trong cánh cửa không sát là cửa đại từ xả ái đại tha.

Thù không tha không bao giờ được đạo lớn để giải thoát, giận không thương không bao giờ mở được trí huệ lớn để về nhà.

Kẻ đạt đạo lớn thấy ta và người trong đại thể, người và ta vốn thật một Trời Đất lớn hoá sanh, tha cho người tức tha cho ta trong kiếp tội lỗi. Ta là người là Phật đã thành, còn người là Phật xuống học đạo để lai sanh.

Người chưa giác ngộ còn u mê trong phàm nhân kiếp số, ta ngộ rồi chỉ đường bất chiến để hồi sanh.

Dung đạo lớn thì tha nhân để nhân tỉnh ngộ,
Trời lập kinh lộ cho bậc tỉnh ngộ biết quy chơn.

Nương kinh tâm để hồi tâm quy chánh giác,
học thể tình để hồi tánh quy y giác, qua thể đời
để hồi ký ức quy y thanh tịnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Xét cho cùng tốt lý để lậu tận tánh đến
quang minh, còn đạo bất sát thì bậc tâm chơn
hiển nhất lý để đạt, đã không sát thì bày lời
thiện ác làm để chỉ.

Thiên lý khai tâm để minh di thiện thì đại
trị, còn thiện di bất minh là người chấp chưa tốt
giải được tâm ác, ác không lòng thì thiện trong
kia cũng nên giải. Cả hai không cần thân tâm
để không chướng lớn cản lối giải thoát ta đi.

Thiện không huệ là thiện giả, thiện không
trí tuệ là thiện mê, thiện còn chê trách là thiện
dối, thiện còn bảo thủ là thiện còn chứa ác. Vì

trói mình trong thiện không biết trí thiện giác hoá Long là bỏ ác để ta thành.

Thiện không chứa điều ác để mở chánh niệm, thiện không chấp điều mê để mở chánh kiến, thiện không chấp hình tướng để mở tư duy, thiện không chấp hình sắc để mở thiên lý.

Bậc nhân chánh bớt ác thì thiện niệm mở bi tâm, có mở bi tâm thì siêu quang hiệp thể.

Bậc nhơn chánh bớt mê thiện chánh kiến mở tha tâm thông, có được tha tâm thông mới hồi quang phản chiếu.

Bậc nhân chánh bớt chấp lễ Phật tượng gỗ mới mở tư duy tâm ngộ Phật thật vô tướng, mới không ngại chướng của đại bi.

Bậc nhân chánh bớt chấp âm thanh sắc tướng thì thiên định mới mở tâm tức Phật, Phật tức tâm để đường thiên lý nối đại thể Niết Bàn. Ta là ai tâm ta phải siêu tướng Phật là ai tâm Phật phải siêu hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Ôm cái âm thanh cảm thần tâm trong vô tướng, chấp cái hữu hình cảm thần trí trong cõi Phật vô thanh. Có siêu hình tướng thì hồi quang trong chánh thượng, có siêu âm thanh thì phục ký ức để trường sinh.

Phật có pháp danh để nhập thế, diệt danh khi xuất thế, tùy duyên để cứu khổ, diệt duyên để mình ngộ, hành độ để ban vui, diệt hành để liễu ngộ.

Nhập thế để vãng sanh, xuất thế để trường sanh, an chánh để bình kinh, Niết Bàn để siêu hoá, chỉ nguyệt để tận độ, Tây Thiên để xuất số.

Trong chỉ lộ để kinh thông, ngoài hiệu kinh để mình ngộ, thiện không chấp để ngộ, bất ác thoát phàm tâm.

Siêu hoá cái tâm nhân, liễu ngộ cái Phật tánh, giác trí bậc mê phàm, cứu cánh trí đại thông.

Làm đại cảnh vì lòng không nên không trói trong cảnh, cứu vạn tình tánh không mê nên

siêu hoá nhân sinh. Lập hữu chỉ vô cho bậc được đốn đại ngộ, lấy vật chỉ đạo cho bậc giác trí hoá giác tha.

Dạy người không vì mình giác chỉ người tự độ, dạy người không vì mình thông chỉ người đức lớn hoá công.

Bậc đại từ làm xong không có ta trong đề ta siêu trí, bậc đại thiện làm xong không có ta trong đề ta siêu độ, bậc đại ái làm xong không có ta trong đề ta siêu giác ngộ. Có làm được không ta trong đó mới đem ta vào cõi tốt cảnh của Niết Bàn.

Thức đề hoá đạo không ta đề ta vào trong Trời lớn, biết đề đạo hoá không ta đề chơn chánh định mở ra. Như người làm tròn bốn phận rồi lại không nhận thưởng thí đề an đạo. Chỉ như nước hoá thành mây nước ấy toàn năng mới hoá mây mưa.

Người biết đạo siêu nhiên tự tâm ta linh cảm hoá, người thấu thị siêu nhiên không phiền não thế gian tiền.

Thế gian thời nay là cõi bạc tình và ác nghĩa, đứng trước Thượng Đế Tam Giới muốn

tiêu diệt cho rồi, như hổ thẳm bunn hôi hết lời để biện giải. Thế thái luân thường như đồng sét vô tri, tuy có thân người lương tri như chết cả, đương tranh theo thị giả, lòng đạo mục nát hết rồi.

Cả thế giới lo ăn chơi, chiến tranh không còn lòng nhân để đạo, con người đến chu kỳ không còn lời chơn giáo để minh kinh.

Nếu Đức Phật không phục thiên lý nhất thịnh loài nhân sẽ bị Tam Giới tận diệt, có vui sướng gì người chơn thiện đang tu tỉnh để hồi minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.
